Al-Ḥusayn
Qur'ān-Instituut

Dardeers al-ᶜAqiēdah *al-Tawḥīdiyyah* Ahl al-Sunnah

Aḥmad al-Dardeer al-Mālikiyy
(1127 - 1201 H.)

العقيدة التوحيدية

Met uitleg van

Muṣṭafā b. Aḥmad al-ᶜUqbāwiyy
(1221 H.)

Geachte lezer,

Wij hopen dat u hiermee uw band met Allah ﷻ zult versterken. Het boek is ook gratis te bestellen in boekvorm, in beeldschoon kwaliteit met goud gedrukt.

We doen veel van dit werk gratis en hopen dat we kunnen rekenen op uw steun zodat we meer van dit soort werken kunnen uitbrengen. Vergeet uzelf niet aan te melden voor de nieuwsbrief we brengen nog meer werken uit en zullen cursussen verzorgen!

Maakt u vrijblijvend een donatie over naar
Rekening t.n.v.: stichting al-Husayn
NL52 ABNA 0248 1504 56

Wassalaam,
Stichting al-Husayn

DARDEERS AL-ᶜAQIĒDAH *al-Tawḥīdiyyah* AHL AL-SUNNAH

Aḥmad al-Dardeer al-Mālikiyy
(1127 - 1201 H.)

Met uitleg van
Muṣṭafā b. Aḥmad al-ᶜUqbāwiyy
(1221 H.)

Vertaald door
Mohamed Yaseen Khan
al-Azhari

Opgedragen aan onze dierbare moeder al-Sayyidah Khadīdjah al-Kubrā de echtgenote van de geliefde Profeet, en al-Sayyidah Fāṭimah al-Zahraā' رضي الله عنها de dochter van de geliefde Profeet ﷺ.

*Ik draag de zegeningen op aan alle **Gezanten** en **Profeten** عليهم السلام waaronder de **Gezanten onder de Engelen** en middels hun begunstiging ook aan:*

1. *leider der martelaren al-imām al-Ḥusayn;*
2. *al-Sayyidah Zaynab bint ʿAliyy;*
3. *al-Sayyidah Ruqayyah bint ʿAliyy;*
4. *al-Sayyidah Fāṭimah Umm al-Ghulām;*
5. *al-Sayyidah Fāṭimah bint al-imām al-Ḥasan;*
6. *al-Sayyidah Sakeenah bint al-imām al-Ḥusayn;*
7. *al-Sayyidah Fāṭimah al-Nabawiyyah bint al-imām al-Ḥusayn*
8. *al-Sayyidah ʿĀtiqah bint ʿAmr b. Nufayl;*
9. *al-Sayyid Muḥammad al-Anwar b. Zayd al-Abladj b. al-Ḥasan;*
10. *al-Sayyidah Nafeesah bint al-Ḥasan al-Anwar b. Zayd al-Abladj b. al-Ḥasan;*
11. *al-Sayyidah ʿĀ-isjah bint Djaʿfar al-Ṣādiq;*
12. *al-Sayyid ʿAliyy Muḥammad b. Djaʿfar al-Ṣādiq*
13. *de heilige metgezellen van Istanbul: Djābir, Abū Zsarr al-Ghifāriyy, Muḥammad al-Anṣāriyy, Kaʿb, Aḥmad al-Anṣāriyy, Abū Sjaybah al-Khuḍriyy, Ḥamidullāh al-Anṣāriyy, Abū Ayyūb al-Anṣāriyy, Abū Dardaā', Adhem;*
14. *en <u>alle</u> overige heilige metgezellen, en eenieder die hen volgt, met in het bijzonder al-imām al-Shāfiʿiyy, al-imām al-Sjāṭibiyy, al-imām Ibn Ḥajar al-ʿAsqalāniyy, al-imām al-Suyūṭiyy, al-imām Badruddiēn al-ʿAyniyy, al-imām Aḥmad al-Qasṭallāniyy, al-imām al-Dardeer al-Mālikiyy, sh. ʿAbdul-Ḥaqq Muḥaddith al-Dehlawiyy, sh. Aḥmad Riḍā Khan en sh. Sāliḥ al-Djaʿfariyy al-Azhari رضي الله عنه;*
15. *de oprichters van de universteiten: Al Jamiatul Ashrafia sh. Abdul ʿAziēz al-Murādābādiyy, Jamia Amjadia al-Rizvia sh. Ḍiyaā al-Muṣṭafā, de sunni Shuyūkh van Al-Azhar, sh. Ahmad Noorani Siddiqui en sh. Arshadul-Qadri.*

MET DANK AAN

De zeer vrijgevige broeders en zusters die dit werk gesponsord hebben, de nakijkers en een ieder die het werk ondersteunde middels hun smeekbedes aan Allāh ﷻ. Moge Allah ﷻ het accepteren en hen hun zondes vergeven en hun rang verheffen in het paradijs.

Met speciale dank aan de taalkundige nakijkers: Abdelmalik Simon, Harun Verstaen, Galied Ashruf en de echtgenote van Shafie Madhar.

INHOUDSOPGAVE

FONETISCHE TRANSCRIPTIE

letter	benaming	transcriptie	translitteratie	opmerking
ا	ألف	Alief	(a) ā	lange klank
ب	باء	Baā'	b	
ت	تاء	Taā'	t	
ث	ثاء	Thaā'	th	uitzondering
ج	جيم	Djiēm	dj	
ح	حاء	Ḥaā'	ḥ	uitzondering
خ	خاء	Khaā'	kh	benaderend
د	دال	Dāl	d	
ذ	ذال	Zsāl	zs	benaderend
ر	راء	Raā'	r	
ز	زاء	Zaā'	z	
س	سين	Siēn	s	
ش	شين	Sjiēn	sj I sh	
ص	صاد	Ṣād	ṣ	emfatisch
ض	ضاد	Ḍād	ḍ	uitzondering
ط	طاء	Ṭaā'	ṭ	emfatisch
ظ	ظاء	Ẓaā'	ẓ	emfatisch
ع	عين	ᶜAin	ᶜa I ᶜie I ᶜoe I ᶜu	Sākien: ᶜ
غ	غين	Ghain	gh	benaderend
ف	فاء	Faā'	f	
ق	قاف	Qāf	q	uitzondering
ك	كاف	Kāf	k	
ل	لام	Lām	l	
م	ميم	Miēm	m	
ن	نون	Noēn	n	
و	واو	Wāw	w	
ه	هاء	Haā'	h	
ء	همزة	Hamzah	a I ie I i I oe	Sākien: '
ي	ياء	Yaā'	y	

teken	benaming	benaming	translitteratie	opmerking
ـَ	فَتْحَة	Fatḥah	a	korte klank
ـِ	كَسْرَة	Kasrah	ie ǀ i	korte klank
ـُ	ضَمَّة	Ḍammah	oe ǀ u	korte klank
ـَا of ـٰ	أَلِف	Alief	ā (a)	lange klank
ـُوْ of ـٗ	وَاوُ مَدَّة	Wāw Maddah	oē ǀ ū	lange klank
ـِيْ of ـٖ	يَاءُ مَدَّة	Yaā' Maddah	iē ǀ ī ǀ ee	lange klank
ـَوْ		Ḥarf Liēn	aw (āw)	diftong
ـَيْ		Ḥarf Liēn	ay	diftong
ـْ	سُكُوْن	Sukūn		integrator
ـّ	تَشْدِيْد	Tasjdiēd		verdubbeling
ـً	تَنْوِيْن الفَتْح	Tanwiēn al-Fatḥ	an	nunatie
ـٍ	تَنْوِيْن الكَسْر	Tanwiēn al-Kasr	ien ǀ in	nunatie
ـٌ	تَنْوِيْن الضَّمّ	Tawiēn al-Ḍamm	oen ǀ un	nunatie

teken	fonetische uitspraak	betekenis (algemeen)
ﷻ	Djalla Djalāloeh	De glorie van Allāh is groot
ﷺ	Ṣallallāhoe ᶜAlayh w. Sallam	Vrede en zegeningen van Allāh ﷻ zij met hem
عليه السلام	ᶜAlayhis-Salām	Vrede van Allāh zij met hem
عليهما السلام	ᶜAlayhimas-Salām	Vrede van Allāh zij met hen beiden
عليهم السلام	ᶜAlayhimoes-Salām	Vrede van Allāh zij met hen
رضي الله عنه	RaḍiyAllāhoe ᶜAnh	Allāh ﷻ zij tevreden met hem
رضي الله عنها	RaḍiyAllāhoe ᶜAnhā	Allāh ﷻ zij tevreden met haar
رضي الله عنهما	RaḍiyAllāhoe ᶜAnhoemā	Allāh ﷻ zij tevreden met hen beiden
رضي الله عنهم	RaḍiyAllāhoe ᶜAnhoem	Allāh ﷻ zij tevreden met hen allen
رحمه الله	Raḥima-hoellāh	Allāhs genade ﷻ zij met hem
b.	bin / ibn	zoon van
bint	bint	dochter van
sh.	sheikh	geleerde
H.	Hidjriyy	De islamitische jaartelling

DE KOMST VAN DE ANTICHRIST

5471 (8) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ قَالَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أَنْذَرَ أُمَّتَهُ الْأَعْوَرَ الْكَذَّابَ أَلَا إِنَّهُ أَعْوَرُ وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ وَمَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ ك ف ر. (متفق عليه)

Overgeleverd van Anas b. Mālik dat de geliefde Profeet ﷺ heeft vermeld: "Elke Profeet heeft zijn natie gewaarschuwd voor de eenogige grote leugenaar. Voorwaar, hij is eenogig, maar jullie Heer is niet eenogig, tussen de ogen van de antichrist zal geschreven staan: Kaāf, Faā', Raā' (Kāfir)."

VERTALERS VOORWOORD

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَوَّرَ قُلُوبَنَا بِمَعْرِفَةِ عَقَائِدِ التَّوْحِيدِ وَحَرَّرَ عُقُولَنَا مِنْ رِبْقَةِ شَوَائِبِ التَّقْلِيدِ

Allāhs naam zij het begin, de meest barmhartige, de meest genadevolle. Alle lof zij Allāh, die ons hart verlichtte met de geloofsleer van het monotheïsme, en ons verstand vrijzette van het defect van blinde navolging. Verder ruste de vrede en zegeningen op onze Profeet Muḥammad - de met open en duidelijke wonderen ondersteunde -, op zijn reine nakomelingen en metgezellen [die gekend zijn] met voortreffelijke eigenschappen.

Dit majestueuze boek van de grootgeleerde, de theoloog, de jurist, de islamitische herlever van zijn tijd, de Quṭb, sheikh Aḥmad al-Dardeer al-Mālikiyy al-Azhari, is een beeldschone introductie tot de theologie (ᶜIlm al-Kalām). De gerenommeerde imam van Al-Azhar

is een grote credospecialist van zijn tijd geweest, en wordt nog steeds geroemd om zijn bijdrage op dit vakgebied. Zijn acceptatie onder de geleerden is de reden dat vele van zijn werken en uitleggen nog steeds op de universiteit van Al-Azhar als lesmateriaal wordt gebruikt.

Na beraad met mijn eerwaarde leraar sh. Dr. Muṣṭafa Abū Zayd al-Azhari, over een curriculum voor de studenten in Nederland, heeft hij mij voorgesteld om het boek van al-imam al-Dardeer, genaamd *al-ᶜAqiēdah al-Tawḥīdiyyah,* te onderwijzen als intro tot de nobele discipline van ᶜIlm al-Kalām, hetgeen geresulteerd heeft in dit vertaalwerk.

Het is in feite vergelijkbaar met de brontekst van *Rīsālah fi ᶜIlm al-Tawḥīd* van sh. al-islam al-imām al-Bādjūriyy (apart uitgegeven door Qur'ān-instituut al-Ḥusayn). Het verschil is dat de bewijsvoeringen achter een geloofspunt in deze brontekst achterwege zijn gelaten. Deze kunt u wel terugvinden in de *Risālah* van al-imām al-Bādjūriyy. De beginner wordt aangeraden om zich alleen te beperken tot de brontekst.

Bij de brontekst zijn er kantnoten geplaatst door de student van sheikh al-Dardeer, namelijk de grootgeleerde sh. Muṣṭafā b. Aḥmad al-ᶜUqbāwiyy al-Mālikiyy رحمه الله. Hierin komen wel tal van argumenten aan bod die ook in Bādjūriyys *Risālah* voorkomen. Deze aantekeningen zijn daarom geschikt voor een beginner alsook voor een persoon met een basis. Het geeft daarnaast vele details en illustreert goed hoe onze voorgangers geloofden. Om de bedoeling van de sheikh te verduidelijken heb ik voor de studenten hierbij mijn eigen kantnoten geplaatst, geïndiceerd met [Myk]. U kunt hierdoor terugzien wat mijn eigen toevoegingen zijn. Deze volgen voornamelijk uit de hogere boeken van dit nobele vak, waaronder de latere boeken van sh. Aḥmad al-Dardeer en enkele nobelen van de Māturīdiyyah leerschool. Er zijn ook een aantal kantnoten weggelaten omdat deze voor de gevorderden zijn bedoeld en voor de starter verwarring met zich mee kan brengen. Deze zijn geïndiceerd met […]. Ik

moet u waarschuwen dat in tegenstelling tot de brontekst, de kantnoten ook zaken vermelden die niet verplicht zijn om in te geloven. Een goedgeleerde in deze discipline zal u het verschil duidelijk maken, met de wil van Allāh.

Uit verantwoordelijkheidsplicht meld ik dat het boek van kaft tot kaft met sheikh Dr. Muṣṭafā Abū Zayd al-Azhari is doorgenomen. Ik heb hierbij al mijn vragen - benodigd voor de vertaling - gesteld en beantwoord gekregen. Dit geschiedde nabij de rustplaats van sh. Aḥmad al-Dardeer al-Mālikiyy waarna de sheikh mij hiervoor de Idjāzah ter overdracht schonk.

Wat betreft mijn credentialen, heb ik me gespecialiseerd in ᶜIlm al-Kalām, Qirā-ah, Fiqh, Ḥadīth & Uṣūl etc. tijdens mijn studie op de Al-Azhar universiteit en ben ik afgevaardigd door de Mutakallim sh. Dr. Ḥasan al-Shafiᶜiyy al-Azhari en sh. Dr. Muṣṭafa Abu Zayd al-Azhari van wie ik mijn Asāniēd tot aan de Mutakallimīn-voorgangers der Ashāᶜirah en Māturīdiyyah heb mogen ontvangen. Hetzelfde geldt ook voor de overige disciplines en in Ḥadīth van de overige Muhaddithiēn van Al-Azhar. Hiernaast bezit ik ook Isnād van overige shuyūkh in de Māturīdiyyahleer, de 10 Qirā-ah, Fiqh al-Ḥanafiyy en Ḥadīth welke ik verwierf tijdens mijn studie in India. In de 10 recitatiestijlen heb ik meerdere Isnād van sh. Nabeel b. Muḥammad al-Azhari en sh. ᶜAbdul-Qādir al-Azhari tot aan de nobele Profeet ﷺ mogen ontvangen. Ondanks dat ben ik slechts een mens en ben ik niet beschermd tegen fouten. Mijn verzoek aan de oplettende lezer(es) is om bij het treffen van enige fouten deze graag te melden.

Mijn dank gaat uit naar allen die hebben bijgedragen aan dit boek, met name mijn eerwaarde docent de Mutakallim sh. Dr. Ḥasan al-Shāfiᶜiyy al-Azhari en sh. Dr. Muṣṭafā Abū Zayd al-Azhari voor het beantwoorden van mijn vragen. Zo ook gaat mijn dank uit naar Abdelmalik Simon, Harun Verstaen, de echtgenote van Shafie Madhar

en Galied Ashruf voor het tekstueel nakijken en de lieve broeders en zusters die dit werk hebben gesponsord. Als laatst gaat mijn speciale dank uit naar mijn familieleden en naasten door wie ik mijn studie heb kunnen volgen aan de Al-Azhar universiteit.

Mijn smeekbede tot Allāh is dat u middels dit werk onze Heer en meesters zult herkennen, zoals dat vereist is en dat u op de dag des oordeels voorzien zult worden van de voorspraak van onze geliefde meester Muḥammad ﷺ. Blijft u voor deze broeder Duᶜaā' doen, opdat Allāh mij moge vergeven, mij moge begunstigen met vrome nakomelingen die tot de wakers van de Qur'ān zullen behoren en dat we een plaats in het hiernamaals mogen verkrijgen bij de geliefde Profeet ﷺ. Ik verklaar dat het goede van Allāh komt en Hem komt alle lof toe.

المهندس محمد يس بن محمد سلطان خان الأزهري

MOHAMED YASEEN KHAN AL-AZHARI

Rawḍah sh. Aḥmad al-Dardeer, Caïro

٤ فبراير ٢٠١٨ء موافق ١٧ جمادى الأولى ١٤٣٩هـ

BIOGRAFIE VAN DE AUTEURS

Hij was de imām, de Mutakallim, de Mālikiyy jurist, de Quṭb en islamitische herlever van zijn tijd: Aḥmad b. Muḥammad b. Aḥmad b. Abū[1] Ḥāmid al-^{c}Adāwiyy (stad), al-Mālikiyy (Mazshab), al-Khalwatiyy (Ṭarīqah), al-Azhari (universiteit), ook wel bekend als *al-Dardeer*. De nobele verkreeg zijn bijnaam van zijn voorvaderen van een Arabische stam die verhuisde naar de stad ^{c}Adiē. Zodoende erfde de nobele sheikh deze titel. Over deze nobele sheikh wordt gezegd dat hij namens de Mālikieten de herlever was van de islam in de 12de eeuw van de Hidjrah.

Zijn geboorte en kennisvergaring

Al-imām al-Dardeer kwam ter wereld in het dorp Banū ^{c}Adiē te Ṣa^{c}eed in Miṣr (Egypte), in het jaar 1127 H. wat correspondeert met 1715 n.C.

Hij memoriseerde de nobele Qur-ān en excelleerde in Tartiēl. Hij hield ontzettend veel van het vergaren van kennis. Hij betrad de universiteit van Al-Azhar en nam deel aan de lessen van de grootgeleerden als sh. Muḥammad al-Dafriyy, sh. Aḥmad al-Ḍabbāgh, sh. Shams al-Dīn al-Ḥifniyy en sh. ^{c}Aliyy al-Ṣa^{c}eediyy.

Zijn Ṭarīqah en pad van verlichting

Zoals hij dorstig op zoek ging naar kennis en het pad der geleerden bewandelde, liep hij ook op het pad van de asceten. Hij stroomde de Ṭarīqah al-Khalwatiyyah in via sh. al-Ḥifniyy. Hij werd hierin zijn grootste ambassadeur (Khalīfah).

---

[1] Bij een lange naam reeks is er geen rekening gehouden met de Madjrūr-situatie. De namen staan genoteerd in de Marfū^{c}-situatie.

Werken
Van de nobele sheikh zijn vele vruchten tot stand gekomen, zoals: Sharḥ Mukhtaṣar Khalīl. Hij presenteerde hierin samenvattend wat al-Adjhūriyy en al-Zurqāniyy hebben voortgebracht, maar beperkte zich tot de uitspraken die vooraanstaand waren. Brontekst in de Fiqh van de Mālikiyyah Mazshab genaamd: Aqrab al-Masālik li Mazshab Mālik; Risālah fi al-Maᶜānié w. al-Bayān; Risālah fī Mawlid al-Sharīf; gedicht van al-Kharīdah al-Saniyyah fi al-Tawḥīd en diens uitleg; Sharḥ Muqaddimah Naẓm al-Tawḥīd van Muḥammad Kamāl al-Dīn al-Bikriyy; Tuḥfah al-Ikhwān fī Ādāb Ahl al-ᶜIrfān fi al-Taṣawwuf; Sharḥ op de Wird van al-sheikh Kamāl al-Dīn al-Khalwatiyy.

Zijn overlijden
De nobele sheikh al-Dardeer werd kort voor zijn overlijden ontzettend ziek en verbleef een aantal dagen in zijn sterfbed. Hij overleed in het jaar 1201 H. op de 6de van Rabiéᶜ al-Awwal wat correspondeert met 1786 n.C. Zijn begravenisgebed werd gelezen door een ongekende massa in Al-Azhar en hij werd begraven in het gedeelte[2] waar hij mensen bleef uitnodigen bij Khaṭṭ al-Kaᶜkabayn.

[2] Ten tijde van mijn studie aan de Al-Azhar universteit verbleef ik nabij de rustplaats van sh. Aḥmad al-Dardeer. Het was mijn routine om de Fātiḥāh te reciteren bij het passeren daarvan. Mijn ervaring is dat wanneer ik vraagstukken had in ᶜIlm al-Kalām, die niet behandeld werden in boeken, er bij het stellen van deze vragen in de hof van sh. al-Dardeer vrijwel direct wegen werden geopend om het antwoord te extraheren, of dat ik het begrip verkreeg om dat te onderkennen. Ik heb sindsdien de nobele sheikh als mijn spirituele begeleider geaccepteerd en hanteer hem als mijn gids (Murshid) tot aan de nobele Profeet Muḥammad ﷺ.

DE UITLEGGER

De grootgeleerde en juweel van zijn tijd, sh. Muṣṭafā b. Aḥmad al-^{c}Uqbāwiyy al-Mālikiyy, stond bekend om zijn immense kennis en praktijk daarvan.

Kennisvergaring en zijn docenten

Hij begon zijn opleiding aan de Al-Azhar universiteit toen hij nog klein was. Hij vertoefde altijd in het hof van de grootgeleerden. Hij klampte zich zowat vast aan zijn docenten die als een voorbeeld fungeerden. Zodoende liep hij in hun voetstappen, totdat hij zichzelf vervolmaakte in de verscheidene disciplines van de Mālikiyy leerschool, tradities en rationele wetenschappen. Zijn docenten waar hij zich aan vastklampte waren al-Sayyid Ḥasan al-Baqliyy, hierna Muḥammad al-^{c}Aqqād al-Mālikiyy, daarna Muḥammad ^{c}Ubādah al-^{c}Adawiyy.

Hiernaast woonde hij de lessen van de grootmeesters bij, waaronder die van sh. Aḥmad al-Dardeer al-Mālikiyy, sh. Muḥammad al-Biyaliyy, sh. al-Ameer en nog veel meer. Met de opvoeding van de nobelen vervolmaakte de sheikh zich in kennis en was hij daardoor zuiver in zijn intentie om de mensheid te dienen.

Zijn karakter

Hij was een bijzonder nederige persoon, met een voorbeeldig karakter, die profijt gaf en hulp aanbood. Hij nam geen geld aan van de overheid, maar deed het met wat hij van zijn familie kreeg. Hij was tevreden met wat hij had en nam genoegen met weinig. Hij stelde zich volledig ten dienste van Allāh en de nobele Profeet ﷺ. Hij hield zich af van zaken die er niet aan toe deden in zijn religie. Hij hield ervan om mensen profijt te schenken tot het punt dat wanneer hij reisde met het transport van die tijd, placht hij de bestuurder te onderwijzen in ^{c}Aqiēdah, erfrecht en het gebed.

Zijn overlijden

De nobele Mālikiyy sheikh kwam te overlijden op donderdag de 19de van Djumādā al-Ākhirah in 1221 H. Er was niemand daarna die net als hem was. Moge Allāh tevreden zijn met hem en met ons.

HET MONOTHEÏSTISCHE CREDO
AḤMAD AL-DARDEER AL-MĀLIKIYY

بسم الله الرحمن الرحيم

Allāhs naam zij het begin, de meest barmhartige, de meest genadevolle;

Het is verplicht voor elke Mukallaf, dat hij herkent wat vereist is in het recht van Allāh de verhevene, wat vereist is in het recht van zijn Profeten en wat vereist is in het recht van zijn nobele engelen.

[GODDELIJKHEID]

In het recht van Allāh ﷻ zijn er 20 eigenschappen vereist. Deze zijn:

I - 1. al-Wudjūd (albestaan);

[DE SALBIYYAH EIGENSCHAPPEN]

II - 2. al-Qidam (beginloosheid); 3. al-Baqaā' (eindeloosheid); 4. al-Mukhālafah li al-Ḥawādith (absoluut tegenovergesteld van de schepping); 5. al-Qiyām bi al-Nafs (zelfbestaand); 6. al-Waḥdāniyyah (uniekheid);

[DE MAᶜĀNIĒ(N) EIGENSCHAPPEN]

III - 7. al-Ḥayāh (alleven); 8. al-ᶜIlm (alkennis); 9. al-Irādah (alwil); 10. al-Qudrah (almacht); 11. al-Samᶜ (algehoor); 12. al-Baṣar (al-zicht); 13. al-Kalām (alspraak);

[DE MAᶜNAWIYYAH EIGENSCHAPPEN]

En dat Hij [het volgende] is:
IV - 14. Ḥayy (allevend); 15. ᶜAliēm (alkennend); 16. Murīd (alwillend); 17. Qādir (almachtig); 18. Samiēᶜ (alhorend); 19. Baṣīr (alziend); 20. Mutakallim (alsprekend).

Dit zijn 20 eigenschappen [die vereist zijn in het recht van een godheid]. De eerste is Nafsiyyah (I), en de vijf daarna de Salbiyyah (II). De zeven die daarna volgen zijn de Ṣifāt Maᶜāniē(n) (III). De daarna volgende zijn de Maᶜnawiyyah (IV).

[TOELICHTING]

Aldus is Allāh ﷻ:
Wādjib al-Wudjūd: namelijk Zijn bestaan is absoluut;
Qadiēm: Hij is zonder begin;
Bāqiē(n): Hij is zonder einde;
Mukhālif fī Zsātih li Djamiēᶜ al-Khalaā-ieq: Hij is in Essentie in absolute zin anders dan de algehele creatie. Hij kent dus geen lichaam en is geen eigenschap. Hij zal niet geattribueerd worden met [fysieke] plaats, ook niet met [fysieke] tijd, ook niet met [fysiek] rechts of met [fysiek] links, niet met [fysiek] achteren en ook niet met [fysiek] voren.
Al-Qaā-iem bi Nafsih: Hij is zelfbestaand [in zijn Wezen];
Wāḥid fī Zsātih w. Ṣifātih w. Afᶜālih: Hij is absoluut uniek in zijn *Wezen*, zijn *Eigenschappen* en zijn *Handelingen*:
Ḥayy: Hij is de allevende;
ᶜAliēm: Hij is de alkenner van al dat was, zal zijn en van wat er niet was [en niet zal zijn];
Muriēd: Hij is de alwillende van al datgene wat tot stand kwam en tot verschijning kwam der werelden en ook van al datgene wat niet tot stand kwam;

Qādir: Hij is almachtig over al datgene wat in potentie kan bestaan en ook over het vernietigen daarvan. In het hiervoor beschrevene [namelijk het scheppen en vernietigen] is er [in absolute zin] geen deelgenoot;
Samiēᶜ: Hij is de alhorende van al datgene wat bestaat;
Mubṣir: Hij is de alziende [van al datgene wat bestaat];
Mutakallim: Hij is de alsprekende met zo'n spraak die geen begin of einde kent, welke rein is van geluid of letters [of sporen daarvan].

[PROFEETSCHAP & SAMᶜIYYĀT]

Vereist in het recht van de Profeten عليهم السلام is onfeilbaarheid. Er zal daarom van hen nimmer iets geschieden dat tegen de geboden en verboden van Allāh is; dit is ook het geval bij de engelen.

In het recht van de Profeten is het vereist dat zij al datgeen overbrengen waarmee zij belast zijn door Allāh om over te brengen naar de schepping toe. Hiermee worden de wetgeving en *overige zaken* bedoeld, zoals de laatste dag en wat er dan zal gebeuren; zoals de berechting, de bestraffing [van het graf of in het vuur], de brug, de weegschaal, het paradijs, de hel, de al-ᶜArsh (Troon), de al-Kursiyy. [Ook moet geloofd worden in] de hemelse boeken [van Allāh], de Profeten en in wat zij [verrichtten en] ondervonden van hun naties, [ook moet geloofd worden in de berichtgeving over] de hoeri´s, de hemelse jonge dienaren, de vrienden van Allāh, de reis van de Profeet ﷺ van Makkah al-Mukarramah tot aan Bayt al-Maqdis, de hemelreis, dat de martelaren levend zijn bij hun Heer en voorziening krijgen. [Ook is het verplicht te geloven in de berichtgeving inzake] de bemiddeling van onze Profeet Muḥammad ﷺ en in de tekenen van het laatste uur. [Ook moet geloofd worden dat het tonen van] nieuw berouw bij zondes [door Allāh geaccepteerd wordt] en het is verplicht dat we tevreden zijn met het lot (al-Qaḍaā' en al-Qadar).

[SH. AḤMAD AL-DARDEER AL-MĀLIKIYY]

HET MONOTHEÏSTISCHE CREDO
AḤMAD AL-DARDEER AL-MĀLIKIYY[3]

---

[3] Alle lof zij Allāh en de vrede en zegeningen zij met de gezant van Allāh, onze meester Muḥammad ﷺ. Na de lofprijzing en zegengroet verklaart de gebrekkige dienaar, Muṣṭafā b. Aḥmad al-ᶜUqbāwiyy, die verlangt naar de vergeving voor zijn tekortkomingen: Het was de genade van Allāh ﷻ dat Hij voor mij het goede heeft bestemd. Zodoende vestigde mijn hart zich op *de geloofsleer der monotheïsten*, geschreven door de alombekende Quṭb waar velen profijt van nemen, namelijk onze sheikh Aḥmad b. Muḥammad al-Dardeer. Zijn werk is voor de gevorderden en voor de beginners [in ᶜIlm al-Kalām geschreven]. Hoe kan zoiets [subliems van de sheikh] verborgen blijven? Notabene van een persoon die zich toewijdde aan het dienen van zijn Heer en zich met hart en ziel volledig afzonderde van de wereld. Allāh maakte van sh. al-Dardeer een middel tot het verkrijgen van profijt voor Zijn dienaren - moge Allāh ons middels hem zegenen in deze wereld en in het hiernamaals. Hoeveel wonderen (al-Karāmah) zijn er van deze sheikh wel niet gezien? Deze zijn niet verborgen voor iemand met een gezond verstand en die met toewijding van hem hield. Zij verkregen succes met het beloofde en werden beschermd van rampen. Zij werden begunstigd met antwoorden op hun stille vragen, van hen die zochten [naar ᶜAqiēdahvraagstukken], of hierin moeite deden totdat zij opstegen tot de uiterste graad van voortreffelijkheid.

Terugkomend op het werk heb ik hierop enkele parels verzameld (voetnoten geplaatst), welke geschonken zijn door onze sheikh in zijn Sharḥ al-Kharīdah - moge Allāh deze uitsluitend voor Zijn tevredenheid maken en het een reden laten vormen voor succes tot de gunsten van het paradijs.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allāhs[4] *naam zij het begin, de meest barmhartige, de meest genadevolle;*

---

[4] Namelijk ik begin mijn schrijven met het vragen om hulp middels de alglorieuze naam, welke duidt op het heilige wezen van Allāh die uniek is in zijn voortreffelijkheden. Al-Raḥmān: namelijk de begunstiger van grote gunsten die niet afhankelijk zijn [gemaakt van andere gunsten] zoals Īmān, gezondheid en intellect. Al-Raḥeem: namelijk de schenker van gunsten die afhankelijk zijn [gemaakt van andere gunsten], zoals vergroting in voorziening en vermeerdering in de gunst om het goede te verrichten. Deze zaken zijn uitgelegd door de sheikh in zijn uitleg (Sharḥ).

Gezien de betekenis van al-Ḥamd het prijzen van Allāh ﷻ is, voor hetgeen Hij schenkt; en dit verkregen wordt met [het uiten van] de Basmalah, voldeed dit voor de auteur. (Namelijk het nalaten van de traditionele Ḥamdalah: het uiten van *al-Ḥamdu lillāhi Rabbil-ᶜĀlamīn*.)

Het is verplicht[5] voor elke Mukallaf[6], dat hij[7] herkent[8] wat vereist[9] is in het recht van Allāh de verhevene[10], wat vereist is in het recht…

[5] Namelijk verplicht middels de wetgeving [volgens de Ashāᶜirah en een grote groep Māturīdiyyah] voor elke volwassene* [zij het mens of djinn], welke verstandelijk is en tot wie het bericht [der Profeet ﷺ] heeft bereikt. [Een grote groep Māturīdiyyah stelt dat het verstand onderkent wat verplicht is gesteld door God, ongeacht er een Profeet gezonden is of niet. Myk]

[6] Iemand die belast is met de islamitische wetgeving, zij het man of vrouw, tot het vrije volk behorende of slaaf, dienaar. Iemand die over een verstandelijk begrip beschikt en volwassen* is. Myk

[7] Hierbij zijn ook vrouwen inbegrepen ondanks het mannelijk woordgebruik. Dit is om de teksten kort en bondig te houden. Myk

[8] Iemand zal dus zondig zijn wanneer hij deze herkenning nalaat [terwijl hij in staat was om dit op te doen en de middelen daarvoor aanwezig waren].

Deze herkenning (al-Maᶜrifah) is een standvastige overtuiging [waar er absoluut geen ruimte voor twijfel in bestaat] en *conform* de realiteit is. Zoals onze absolute overtuiging dat Allāh ﷻ bestaat, vanwege de aanwezigheid van de creatie [welke duidt op een schepper]. Wanneer iemand zulke ᶜAqaā-ied kent (bijv. het bestaan van de schepper) zonder enig vorm van bewijs, dan is zo iemand een blinde volger (al-Muqallid). In het geldig zijn van geloof bij het blind navolgen, is er onenigheid onder de geleerden. Het meest correcte standpunt is dat zijn status van gelovig zijn (Īmān) correct is, doch dat hij een zondaar is omdat hij de algemene bewijsvoering nalaat.

[De zondigverklaring baseert zich op het nalaten van het kennen van de bewijsvoering achter iemands credo, doch het is wel de eis dat het credo correct is! In deze tijd leidt het blind navolgen van personen in de meeste gevallen tot dwaling en innovatie. Dit is vanwege de grote schaal van corruptie en onwetendheid die momenteel heerst, zelfs in de orde van geleerden. Een voorbeeld hiervan is het

blind navolgen van een sheikh die beweert dat het de Sunnah van de Profeet ﷺ is om ongelovigen de opdracht te geven om ongeloof en polytheïsme te plegen, dit terwijl de profeten daar rein van zijn (Maᶜṣūm). Over de ontleding daarvan verwijs ik u naar het artikel: *De profeten zijn rein van ongeloof en polytheïsme met een consensus* uitgegeven door Qur'ān-instituut al-Ḥusayn. Myk]

[9] Namelijk wat bewezen is voor Hem, hetgeen niet vatbaar is voor vergankelijkheid. [Met vergankelijkheid wordt bedoeld: alles wat verandert of voor verandering vatbaar is, ongeacht de verandering plaatsvindt of niet. Elke vergankelijke is dus afhankelijk van een veranderaar ongeacht Hij er verandering in aanbrengt of niet. Elk iets behalve Allāh ﷻ is vergankelijk en Hij is de enige die niet vergankelijk is. Myk]

[10] Zeer verheven in figuurlijke zin. Namelijk dat Hij rein is van elk soort minpunt en dat Hij geattribueerd is met eigenschappen van voortreffelijkheid. Dit omvat de *al-Salbiyyah* eigenschappen en de *al-Maᶜānīē* eigenschappen (zie uitleg 41 en 42). Dit is hetgeen onze meester de auteur (al-imām al-Dardeer) heeft geschreven in zijn Sharḥ al-Khareedah.

…van zijn Profeten[11] en wat vereist is in het recht van zijn nobele[12] engelen[13].

[GODDELIJKHEID]

In het recht van Allāh ﷻ zijn er 20 eigenschappen vereist.[14] Deze zijn:…

---

[11] Namelijk wat bewezen is voor Allāhs Profeten. Een profeet (Nabiyy) is een mens, mannelijk* van soort, vrij (geen slaaf), afstammeling van de mens (geen dier), op wie Allāh de openbaring (Waḥy) omtrent de wetgeving doet nederdalen. Wanneer een profeet wordt bevolen met het verkondigen van deze wetgeving dan is hij een profeet én een gezant (Rasūl), zoals de leider onder de creatie Muḥammad ﷺ. Wanneer hij niet bevolen is met de verkondiging van de wetgeving dan is hij slechts een profeet, zoals onze meester Khiḍr عليه السلام, althans volgens de uitspraak dat hij een profeet zou zijn.

[12] [Het gebruikte woord is al-Kirām,] waarmee bedoeld wordt dat zij nimmer Allāh ongehoorzaam zijn in wat hen bevolen is, maar altijd uitvoeren wat hen geboden is om te doen. Het zijn geen mannen en ook geen vrouwen, zij eten niet en drinken niet, noch slapen zij.

[13] […] Het zijn lichamen die geen fysieke plaats bezetten, wel een ziel kennen, van licht zijn (Nūr), die de macht hebben gekregen om verscheidene vormen aan te nemen. Dit is hetgeen wat de auteur (al-imām al-Dardeer) heeft vermeld in zijn Sharḥ al-Khareedah. De auteur vermeldde hiernaast zulke zaken die niet eerder op zo een wijze zijn voortgebracht. Hiervan zullen er verderop enkele citaten volgen. Moge Allāh ﷻ ons de gunst schenken om daar profijt van te nemen in beide werelden.

[14] Het is vereist dat men deze in detail erkent [tot waar het mogelijk is]. Het is daarnaast vereist in het recht van een godheid ﷻ dat Hij oneindig veel voortreffelijkheden kent. Het is niet vereist dat

I - 1. al-Wudjūd[15] (albestaan);

---

men de eigenschappen uit het hoofd leert, doch wel dat hij ze zonder twijfel erkent [voor Hem en begrijpt conform draagvermogen].

[15] Van de 20 eigenschappen is al-Wudjūd er één. Al-Wudjūd is het bestaan van het [Goddelijke] wezen. Het bestaan van God ﷻ is Wādjib* (absoluut) welke niet vatbaar is voor vergankelijkheid; dit houdt in dat het in absolute zin niet mogelijk is dat deze vergaat [of kan vergaan]. Dit is wat de auteur heeft vermeld, moge Allāh hem daarvoor zegenen. [De Wādjib die hier gebruikt is, betreft niet dezelfde Wādjib zoals gebruikt in de wetgeving in de betekenis van vereist, maar kent een diepe betekenis wat in een vervolgwerk zal volgen. Voor een verkorte uitleg hiervan verwijs ik u graag naar voetnoot 64. In het kort dient u te weten dat er niets van het vergankelijke van effect kan zijn op het Wezen of op de Eigenschappen van Allāh. Myk]

[DE SALBIYYAH[16] EIGENSCHAPPEN]

II - 2. al-Qidam[17] (beginloosheid); 3. al-Baqaā'[18] (eindeloosheid); 4. al-Mukhālafah li al-Ḥawādith[19] (absoluut tegenovergesteld van de schepping); 5. al-Qiyām bi al-Nafs[20] (zelfbestaand); 6. al-Waḥdāniyyah[21] (uniekheid);

---

[16] Voor uitleg zie voetnoot 41. Myk

[17] Beginloosheid van Allāhs wezen [en niet van tijd omdat tijd niet van toepassing kan zijn op Allāh]. Al-Qidam namelijk dat Allāh ﷻ geen begin kent in zijn bestaan. Dit is wat sh. al-Dardeer heeft vermeld in zijn uitleg (van al-Khareedah), hij die begunstigd was met inzicht. […]

[18] Namelijk dat einde niet vatbaar is op Hem. Dit houdt in dat het bestaan van Allāh ﷻ geen einde kent.

[19] Namelijk dat er niets van het vergankelijke is zoals Hij, niet in *wezen*, *eigenschappen* of *handelingen*. Dit is conform hetgeen sh. al-Dardeer heeft uitgelegd. Moge Allāh ﷻ onze dorst lessen middels de kennis van de sheikh.

[20] Hij is zelfbestaand met Zijn verheven wezen, met een verhevenheid in figuurlijke zin, zoals eerder uitgelegd. Allāh ﷻ is dus een wezen, en niet een afhankelijk iets [dus niet zoals een eigenschap (ᶜAraḍ), maar zijn wezen kent eigenschappen]. Hij is dus rein van een onderscheider (Mukhaṣṣiṣ), omdat Hij al-Qadiēm is. Sterker nog, Hij is de totstandbrenger van al hetgeen tot de schepping behoort. [Mukhaṣṣiṣ: iemand die creëert of enige verandering in iets kan brengen. Het tegenovergestelde van zelfbestaan is afhankelijkheid (al-Ihtiyādj). Myk]

[21] Hiermee wordt meervoudigheid of gelijksoortigheid verworpen voor het wezen van Allāh. Dit omvat ook verwerping van meervoudigheid inzake overige kwesties met betrekking tot Allāh, welke later worden besproken. Moge Allāh ons begunstigen met oprechte liefde voor Hem.

[DE MAᶜĀNIĒ(N)[22] EIGENSCHAPPEN]

III - 7. al-Ḥayāh[23] (alleven); 8. al-ᶜIlm[24] (alkennis); 9. al-Irādah[25] (alwil); 10. al-Qudrah[26] (almacht); 11. al-Samᶜ [27] (algehoor); 12. al-Baṣar[28] (alzicht); 13. al-Kalām[29] (alspraak);

---

[22] Voor uitleg zie voetnoot 42. Myk

[23] Welke een Azaliyy-eigenschap is (geen begin-kennende), welke vereist dat Hij geattribueerd is met de overige eigenschappen. Hoe subliem is de uitleg van sh. al-Dardeer in zijn uitleg: *„Zoals het correct is dat Allāh beschreven wordt met al-ᶜIlm, (alkennis) en al-Irādah (alwil) [etc.] omdat deze eigenschappen alle overige [goddelijke] eigenschappen vereisen."*

[24] Welke een Azaliyy-eigenschap is en in absolute zin al hetgeen beslaat dat bestaat [dus ook Allāhs wezen], en al hetgeen niet bestaat. Deze betrekking is een ontbloting van het gekende zoals het in werkelijkheid is, zoals de auteur dat verder zal vermelden.

[25] Welke een Azaliyy-eigenschap is, waarmee Hij van het mogelijke (Mumkināt) kiest, namelijk wat mogelijk is in het recht van God. Namelijk dat Hij kiest iets te laten bestaan of niet te laten bestaan; dat iets lang is of kort; tijd; plaats; richting; wit of zwart etc.

[26] Welke een Azaliyy-eigenschap is, waarmee iets van de Mumkināt in bestaan wordt gebracht (creatie door God), of niet wordt gebracht.

[27] Welke een Azaliyy-eigenschap is, welk een verband kent met alles van het bestaan. Een zodanig verband waarmee al hetgeen ontbloot wordt aan Hem. (Zoals dat Hem waardig is.)

[28] Idem, de ontbloting middels beide (algehoor en alzicht) is anders dat de ontbloting middels alkennis. Zo is ook de ontbloting middels algehoor anders dan de ontbloting middels alzicht. Wij geloven hierin, echter kent niemand de werkelijkheid ervan dan alleen Allāh de verhevene.

[29] Welke een Azaliyy-eigenschap is, welke geen letter is noch geluid. Het indiceert al hetgeen gekend is. Dit is wat sh. al-Dardeer

[DE MAᶜNAWIYYAH[30] EIGENSCHAPPEN]

En dat Hij [het volgende] is:

IV - 14. Ḥayy[31] (allevend); 15. ᶜAliēm[32] (alkennend); 16. Murīd[33] (alwillend); 17. Qādir[34] (almachtig);…

---

heeft vermeld in zijn uitleg. Moge Allāh tevreden zijn met hem en ons.

Waar Azaliyy is gezegd, wordt Qadiēm in essentie bedoeld.

[30] Voor uitleg zie voetnoot 43. Myk

[31] Het is vereist voor een Mukallaf dat hij gelooft dat Allāh ﷻ allevend is met alleven, welke uniek is, [en geen meervoud kent], welke feitelijk bestaat, anders is dan zijn wezen, maar niet gescheiden is van zijn wezen. Het kent [buiten het wezen van Allāh] geen betrekking met iets anders. Niemand kent de werkelijkheid daarvan dan alleen Allāh, de alglorieuze de almachtige.

[32] Met een kennis welke uniek is, [en geen meervoud kent], feitelijk bestaat, Qadiēm is, niet zijn wezen is, en betrekking heeft op alle soorten [van het gekende]. De betrekking betreft een ontbloting waar niemand de werkelijkheid van kent dan alleen Allāh de verhevene.

[33] Met een wil welke uniek is, [en geen meervoud kent], feitelijk bestaat, Qadiēm is, en geattribueerd is aan zijn wezen, een verband kent met de Mumkināt (het vergankelijke) conform Hij gekend heeft, zelfs als het zondige daden betreft. Dit is omdat volgens de Ahl al-Sunnah [het slechte] wil[len] niet hetzelfde is als bevel[en tot het slechte]. Aldus wil God [dat] het slechte [conform zijn wijsheid plaatsvindt] maar daar nimmer toe beveelt noch daar tevreden mee is. [*Allāh gebiedt nimmer tot het immorele noch tot het slechte* (7:28). Hij is hier in absolute zin rein van. Voor meer verduidelijking hieromtrent verwijs ik u graag naar het artikel: *De Profeten zijn rein van ongeloof en polytheïsme met een consensus*. Myk]

[34] Met een almacht welke uniek is, [en geen meervoud kent], feitelijk bestaat, Qadiēm is, en geattribueerd is aan zijn wezen, waarmee

18. Samieᶜ [35] (alhorend); 19. Baṣīr[36] (alziend); 20. Mutakallim[37] (alsprekend).

Dit[38] zijn 20 eigenschappen [die vereist zijn in het recht van een godheid]. De eerste[39] is Nafsiyyah (I)[40],…

---

hij van het mogelijke in bestaan brengt (creatie) of uit bestaan brengt (vernietigt) conform zijn wil. Hij kent dus alles, kiest [met zijn wil, creëert met zijn macht] en effectueert in de Mumkināt.

[35] Met een algehoor welke uniek is, [en geen meervoud kent], feitelijk bestaat, Qadiēm is, en geattribueerd is aan zijn wezen. Het is geen fysiek iets (zoals een lichaamsdeel) noch een trommelvlies. Wij geloven erin [nl. dat hij de eigenschap algehoor heeft] en pleiten Hem vrij van alle vergankelijke eigenschappen (invullingen die op minpunten duiden). Middels deze eigenschap wordt Hem al hetgeen der geluiden ontbloot. Het wezen van Allāh zal niet beschreven worden met [fysiek] dichtbij of [fysiek] veraf [of een fysieke richting].

[36] Met een alzicht welke uniek is, [en geen meervoud kent], feitelijk bestaat, Qadiēm is, en geattribueerd is aan zijn wezen. Het is geen lichaamsdeel noch een pupil. Hiermee wordt alles der geluiden en wezens aan Allāh de verhevene ontbloot.

[37] Met een alspraak welke uniek is, [en geen meervoud kent], niet bestaat uit letter[s], noch kenmerken kent van zaken als *ervoor* of *erna* [zoals dat wel in woorden het geval is. Deze alspraak bestaat feitelijk, is Qadiēm, en is geattribueerd aan zijn wezen.]

[38] Die hiervoor zijn benoemd.

[39] Namelijk: al-Wudjūd. Dit is een Nafsiyyah eigenschap.

[40] Omdat deze betrekking heeft op de Nafs, namelijk het wezen [van Allāh]. Omdat al-Wudjūd het feitelijke bestaan is van het wezen, dit is volgens de opinie der Ashāᶜirah geleerden. Deze (al-Wudjūd) is gecategoriseerd als een eigenschap, vanwege de ogenschijnlijke beschrijving en omdat het [*bestaan* van Allāh] afzonderlijk begrepen wordt [van het begrip: het *wezen* van Allāh]. Dit is conform wat is uitgelegd door sh. al-Dardeer in zijn uitleg.

…en de vijf daarna de Salbiyyah (II)[41]. De zeven die daarna volgen zijn de Ṣifāt Maᶜāniē(n) (III)[42]. De daarna volgende zijn de Maᶜnawiyyah (IV)[43].

---

[41] Namelijk de vijf na al-Wudjūd, vanaf al-Qidam tot en met al-Waḥdāniyyah. Deze worden Salbiyyah genoemd omdat zij aanduiden op verwerping: namelijk het uitsluiten van zaken die Allāh ﷻ niet waardig zijn. Al-Qidam duidt dus op het verwerpen van een begin [voor Allāh], iets dat Allāh ﷻ niet waardig is; al-Baqaā' duidt op het verwerpen van een einde [voor Allāh], iets dat Allāh de verhevene niet waardig is, enzovoort. [Het is ook niet zo dat er sprake is van een oneindig bestaan waarbij er sprake is van een oneindige tijd. Omdat Allāh rein is van tijd of van een oneindige reeks opvolgend bestaan. Myk]

[42] Namelijk na de vijf van de al-Salbiyyah. Deze zijn al-Ḥayāh en al-Kalām en de daartussenin begevende [namelijk al-ᶜIlm, etc.]. Deze zijn Maᶜāniē(n) genoemd omdat elk van deze inhoudt: bestaand met zijn Wezen, een feitelijk bestaande eigenschap waarmee zijn wezen is geattribueerd.

[Let op dat volgens de Ahl al-Sunnah de eigenschappen van Allāh, niet het feitelijke wezen zijn van Allāh, in de zin dat een eigenschap het wezen is; en ook zijn de eigenschappen van Allāh niet apart van zijn wezen, in de zin dat er sprake is van een samenstelling. Dit wordt in de wereld van ᶜIlm al-Kalām bedoeld met: „*Lā ᶜAynuh w. lā Ghayruh.*" Myk]

[43] Namelijk na de zeven van al-Maᶜāniē. Dus dat Allāh ﷻ Ḥayy is (allevend), Mutakallim (alsprekend) en de daartussen vermelde [eigenschappen zoals ᶜAliēm].

[Deze kennen een betrekking met de al-Maᶜāniē eigenschappen. Op dit onderwerp is er een bekende onenigheid onder de Ashāᶜirah wat in de hogere boeken van dit vak staat vermeld. Myk]

[TOELICHTING]

Aldus is Allāh ﷻ[44]:
Wādjib al-Wudjūd[45]: namelijk Zijn bestaan is absoluut;

---

[44] Getranslitereerd staat er Subḥānah w. Taᶜālā: deze al-Tasbiēḥ (van Subḥān) houdt in *„rein zijn van"*. Aldus wanneer iemand zegt: *Subḥān-Allāh*, dan bracht hij een zulks formulering voort welke duidt op het reinverklaren van Allāh van al datgene wat Hem niet waardig is, hoog en verheven is hij van onwaardigheid.

[45] Namelijk Hij die niet vatbaar is voor non-existentie, [dit is in absolute zin onmogelijk voor Hem.] Het bewijs voor Zijn bestaan is de creatie omdat de creatie vergankelijk is en het is vereist dat elke creatie een maker kent. [Zoals een horloge bestaande uit complexe mechaniek, welke zonder twijfel duidt op een intelligente horlogemaker. Het verstand sluit in absolute zin uit dat slechts op basis van kansspel alle atomen met een specifieke rangorde zodanig bijeenkomen dat het de vorm van kleine tandwielen in een perfecte passing en werking aanneemt. Zeer zeker was er sprake van een ontwerp, een doel en uitvoer daarvan. Laat staan het heelal dat bestaat uit talloze systemen die ons verstand en macht te boven gaan. Myk]

Wanneer iemand doorredeneert zal hij uiteindelijk tot de conclusie komen dat er een Almacht bestaat en dat er buiten Hem geen andere schepper bestaat. Allāh de verhevene vermeldt: *„En in uzelven [zijn er tekenen van God], zien jullie het dan niet in?"* (51:21). Namelijk in jullie wezens zijn er tekenen die aanduiden dat er één [absoluutheid] bestaat die schept, die almachtig is, etc. Zien jullie dan niet in? Mijn sheikh vermeldt in zijn uitleg: „En hoe subliem schreef hij: ‚Toen het zaad nederdaalde, maakte Allāh hier een rustplaats voor, hierna werd het een bloedklomp, daarna een stuk vlees, daarna vergrootte Allāh het en gaf het een vorm op de meest sublieme wijze; Hij maakte namelijk het hoofd op de meest prachtige wijze en maakte de ogen [met al haar complexe systemen van de lens tot aan het netvlies], de oren [van trommelvlies tot aan het slakkenhuis] en

de neus. Hij schiep het gezicht op de meest prachtige wijze en plaatste in haar een pracht en schoonheid welke door eenieder te zien is. Daarna plaatste Hij het zicht in de ogen, het gehoor in de oren en reuk in de neus. Hij sierde de mond met lippen en schiep de tong en plaatste daarin de gunst om te proeven en om datgene te uiten wat het hart draagt aan kennis en herkenning. Hij maakte daarnaast de nek een drager van het hoofd als een schone creatie. Hij creëerde in het hoofd een opening tot de maag voor eten en drinken. Hij creëerde in de buik, nieren, darmen en lever etc. Hij creeerde daarnaast de hand en overige zaken daarvan, zoals vingers; idem inzake de voeten. Daarna bekleedde Hij de botten met vlees en blies de ziel in je. Aldus bewoog jij in jouw moeders buik en beschermde [Hij] jou daarin van alles dat jou zou schaden. Hij bracht jou daarin zelfs voeding terwijl jij van niets op de hoogte was. Daarna liet Hij jou van de baarmoeder nederdalen als een zegen op jou en op jouw moeder […]. Hij liet jou daarna vastklampen aan jouw moeders borst en liet daarvandaan melk vloeien. Hij plaatste in jouw moeder een uiterste barmhartigheid voor jou[: moederliefde]. En toen het stadium aanbrak van eten [met de mond en een sterk spijsverteringsstelsel] creëerde hij voor jou tanden met een verbazingwekkende rangschikking en sierde jou daarmee. Daarna verving hij deze voor jou met andere tanden die sterker waren. Hij voorzag jou van speeksel dat niet stopt met aanmaak daarvan in de mond. Hiermee wordt het eetproces vergemakkelijkt. Wanneer het voedsel naar jouw maag nederdaalt, dan zorgt de maag voor opname van datgene wat jou profijt schenkt en stoot middels de twee wegen af wat nadeel geeft. Hij stelde jou daarnaast in staat om de uitscheiding op te houden wanneer jij geen behoefte hebt. Hij creeerde een ziel voor jou die het hart in stand houdt terwijl jij wakker bent of slaapt.

Voorzeker, zouden jullie de gunsten van uwer Heer tellen, dan zouden jullie nimmer deze kunnen omvatten. (16:18) Aldus komt alle lof toe aan Allāh, die de beste creator is. [Deze formulering is niet om het

Qadiēm[46]: Hij is zonder begin;
Bāqiē(n)[47]: Hij is zonder einde;

---

bestaan van een andere creator te bewijzen, maar is een vorm van spraakkunst welke zijn unieke grootheid aanduidt.] Hij is altijd met ons barmhartig, genadig, liefdevol en eervol geweest. Het is Allāh die ultieme macht kent en bij machte is om voortreffelijker dan wat er nu is te scheppen. Wanneer je kijkt naar de hemel, haar sterren, wolken, wind, aarde en wat zich erop en erin bevindt dan kom je tot de conclusie dat er een almachtige creator bestaat. Het is dus niet gepast om de geboden en verboden te negeren van zo'n almachtig wezen dat zulke eigenschappen kent.

We zouden als zegen de smeekbede van de auteur moeten verrichten, daar zijn smeekbedes geaccepteerd zijn: *O Allāh, schenk ons de gunst om datgene te doen waar Uw tevredenheid in ligt en zonder ons af van al datgene buiten U. Vul onze harten met de liefde voor U en de liefde voor Uw geliefde Profeet ﷺ en verkies ons met de zoetheid van Uw ontmoeting middels Uw goedgunstigheid. [O Allāh,] red ons wanneer wij uitglijden en vergeef ons wanneer wij transgressies begaan, voorzeker bent U de vrijgevige en de zachtaardige, de barmhartige de genadevolle.'"* Einde van de samenvatting.

Voor Allāh is de non-existentie in absolute zin onmogelijk.

[46] Het argument hiervoor is dat als Hij niet Qadiēm zou zijn, dan zou Hij vergankelijk (Ḥaadith) zijn en dus een creator behoeven. Hij zou dan afhankelijk zijn geweest, wat een valse stelling is omdat dit goddelijkheid niet past. Dit is vanwege het feit dat een incapabele en een afhankelijke van een ander, nimmer een godheid kan zijn die schept. Hiermee is dus bewezen dat het tegenovergestelde van Qadiēm, namelijk het vergankelijke (Ḥudūth), in absolute zin niet mogelijk is voor de alverhevene.

[47] Het argument hiervoor is dat indien Hij *niet* zonder einde zou zijn geweest, de non-existentie op Hem van toepassing zou kunnen zijn. Hij zou dus een ander behoeven die vóór Hem bestond. Dit

Mukhālif[48] fī Zsātih li Djamieᶜ al-Khalaā-ieq: Hij is in Essentie in absolute zin anders dan de algehele creatie. Hij kent dus geen lichaam[49] en is geen eigenschap[50]. Hij zal niet geattribueerd worden met [fysieke] plaats[51],…

---

bewijst waarom het tegenovergestelde van al-Baqaā' voor Hem in absolute zin onmogelijk is.

[48] Absoluut anders in zijn Wezen en Eigenschappen dan de algehele creatie. Hierna verduidelijkt de auteur enkele zaken waaruit dit is op te merken.

[49] Hij is dus geen samenstelling, noch een fysieke entiteit welke een samenstelling is.

[50] Omdat Allāh de verhevene een wezen is en *geen* attribuut welke geattribueerd is aan iets. Hij zal ook niet beschreven worden met [fysieke] grootheid of kleinheid.

[51] Omdat dit de kenmerken zijn van het vergankelijke (schepping). Men zou dus niet mogen zeggen dat Allāh [fysiek] boven is en ook niet [fysiek] beneden. Wat betreft het waarnemen van Allāh ﷻ door ons in het paradijs en op de wachtplek, is dit zonder dat Allāh daarbij geattribueerd is met het zich bevinden in of buiten [de schepping]. Allāh ﷻ is dus ook niet [fysiek] boven de Troon (ᶜArsh) noch [fysiek] daaronder. Noch zal er gezegd worden dat Hij *in* de schepping is of *erbuiten*. Noch zal er gezegd worden: *„Niemand kent Zijn plaats dan alleen Hij"*, dit is omdat Allāh ﷻ feitelijk geen plaats kent. Onze sheikh (Aḥmad al-Dardeer) maakte veel bezwaar m.b.t. de persoon die het volgende zegt: *„Allāh is in de schepping met zijn kennis, maar erbuiten met zijn wezen."* En voorzeker was de sheikh correct in zijn bezwaar daar zo'n formulering vele lelijkheden kent. Rein is Allāh van alle defecten, Hij die de auteur (sh. Aḥmad al-Dardeer) van top tot teen overstelpte met de zuivere Tawḥīd. Moge Allāh onze dorst lessen middels de bron van kennis waar de sheikh van dronk.

…ook niet met [fysieke] tijd[52], ook niet met [fysiek] rechts of met [fysiek] links, niet met [fysiek] achteren en ook niet met [fysiek] voren[53].

Al-Qaā-iem bi Nafsih: Hij is zelfbestaand[54] [in zijn Wezen];

---

[52] Omdat Allāh ﷻ al bestond voor tijd, toen tijd er was en zelfs nadat tijd zal blijven bestaan. Allāh bevindt zich niet in tijd, noch is Hij daarbuiten, [rein is Hij van tijd].

[53] Allāh bevindt zich niet in een richting, noch kent hij een richting. Het is derhalve in absolute zin onmogelijk dat hij een tegenovergestelde kent […], omdat dit anders overeenkomstigheid is. De argumentatie hierachter is, dat als hij een tegenovergestelde zou kennen, dan zou hij net zo vergankelijk zijn en dus afhankelijk zijn etc. En dit is, zoals je hebt begrepen, een valse stelling.

[54] Namelijk Hij bestaat met zijn wezen. Hij is een wezen en is dus geen eigenschap [maar kent eigenschappen]. Dit wordt bewezen middels de theorie dat als Hij een eigenschap zou zijn, dan zou Hij niet geattribueerd kunnen worden met andere eigenschappen, zoals alkennis, almacht etc, terwijl bewezen is dat Hij ﷻ wel degelijk geattribueerd is met de goddelijke eigenschappen. Het tegenovergestelde van zelfbestaan [in Wezen, namelijk afhankelijk zijn,] is hierbij dus in absolute zin onmogelijk, anders zou dit inhouden dat Hij een eigenschap is of vergankelijk is.

[Kort samengevat dient u te begrijpen dat het wezen van Allāh niet iets behoeft om te bestaan, zoals dat wel het geval is bij eigenschappen die een drager behoeven om te bestaan. Rein is hij van afhankelijkheid om te bestaan. Wat betreft de goddelijke eigenschappen, is de gebruikte formulering dat het wezen van Allāh de "plek" (Maḥall) daarvoor is. Dit is in de zin dat het goddelijke wezen geattribueerd is met goddelijke eigenschappen maar niet op een manier dat er sprake is van deling, samenstelling, vergankelijkheid of het bestaan van meerdere Qadiēm-entiteiten. Zie uitleg *Lā ᶜAynuh w. Lā Ghayruh*. Dit behoeft een uitgebreide uitleg die zeer uitvoerig besproken wordt in de hogere boeken van ᶜIlm al-Kalām. Myk]

Wāḥid fī Zsātih w. Ṣifātih w. Afᶜālih: Hij is absoluut uniek in zijn *Wezen*[55], zijn *Eigenschappen*[56] en zijn *Handelingen*[57]:
Ḥayy[58]: Hij is de allevende;

---

[55] Hij is dus geen samenstelling. Het is ook niet mogelijk dat er een [ander] Wezen bestaat net als zijn Wezen.

[56] Hij kent dus niet een meervoud van [dezelfde] eigenschappen. Maar Hij kent één eigenschap ᶜIlm en één Qudrah, etc. Niemand buiten Hem kent een eigenschap zoals die van Hem. Ter illustratie, Zijn alkennis omvat al hetgeen in absolute zin, terwijl onze kennis als niets is [en geschapen is]; Zijn almacht beslaat al hetgeen van het mogelijke, terwijl onze macht afhankelijk is en niet-scheppend van aard. Ondanks dat [onze lichamelijke] bewegingen en pauzes bij ons [gevonden worden] zijn deze een creatie van Allāh.

[57] Er vindt géén handeling in de schepping plaats behalve dat *alléén* Allāh daarin heeft geëffectueerd (creatie). Dit betreft alle handelingen van de schepping in absolute zin. Het argument hiervoor is dat indien Hij hierin niet uniek zou zijn, maar meerderen deze macht zouden kennen, dan is het mogelijk dat Zijn effectueren tegengewerkt wordt (niet uitkomt), wat duidt op incapabiliteit. Dit is niets anders dan het kenmerk van het vergankelijke (schepping). [Voor meer uitleg omtrent de onmogelijkheid van het bestaan van een tweede god, verwijs ik u graag naar het argument van al-Tamānuᶜ en al-Tawārud in *Bādjūriyys Risālah in ᶜIlm al-Tawḥīd,* uitgegeven door Qur'ān-instituut al-Ḥusayn. Myk]

Het averechtse van uniekheid (al-Waḥdāniyyah) voor Allāh is dus in absolute zin onmogelijk. Het averechtse van uniekheid is meervoudigheid (al-Taᶜaddud) in Wezen, Eigenschappen en Handelingen.

[58] Dit wordt gekend middels het argument dat als Hij niet allevend was, Hij nimmer geattribueerd zou zijn met de goddelijke eigenschappen en dus niets van de creatie tot stand zou komen. Het tegenovergestelde van alleven (al-Ḥayāh) is de dood (al-Mawt) wat [in het recht van een godheid] in absolute zin onmogelijk is.

ᶜAliēm[59]: Hij is de alkenner van al dat was, zal zijn en van wat er niet was [en niet zal zijn][60];

---

[59] Namelijk dat Hij alles kent [in absolute zin], zij het het gedetailleerde betreft of het abstracte.

[60] Hij kent het vanuit de Azal (zonder begin), vanuit de Abad (zonder einde) zonder enige peinzing [dit is namelijk een defect], zonder redenatie, noch vanwege een reden [zoals dat bij ons wel het geval is, namelijk dat we leren of kennis verkrijgen]. Men dient daarom niet het standpunt in te nemen dat Allāhs kennis Naẓariyy is (kennis die volgt na deductie/redeneren) noch Ḍarūriyy (kennis verkregen zonder deductieproces). Dat Allāh ﷻ alwetend is kent als argument dat indien hij niet alwetend zou zijn, dan zou hij onwetend zijn. Hij zou dan niets geschapen hebben, terwijl Hij de schepper is van al hetgeen bestaat [en de schepping getuigt van sublieme perfectie en gericht ontwerp, zie voetnoot nr. 45]. Het tegenovergestelde van alkennis (al-ᶜIlm), namelijk onwetenheid (al-Djahl) is dus in absolute zin onmogelijk voor Allāh. Dit omvat ook de overigen van dezelfde categorie van onwetendheid zoals: twijfel, mentaal afwezig zijn, vergeten, slapen en druk bezet zijn met iets wat Hem weerhoudt van het kennen van iets anders. [Dit soort minpunten en defecten zijn in absolute zin onmogelijk voor Allāh.] Dit is hetgeen wat onze sheikh Aḥmad al-Dardeer heeft vermeld, hij die vele gunsten geschonken was.

Muriēd: Hij is de alwillende[61] van al datgene wat tot stand kwam[62] en tot verschijning kwam der werelden[63] en ook van al datgene wat niet tot stand kwam;
Qādir: Hij is almachtig over al datgene wat in potentie kan bestaan en ook over het vernietigen daarvan.[64]

---

[61] […] Het bewijs voor alwil (al-Irādah) is dat als Hij niet alwillend geweest zou zijn, in de zin dat Hij iets creëert *tegen* Zijn wil in, dan is Hij gedwongen. Hij zou dan dus incapabel en gedomineerd zijn [wat een defect is]. En dit is zoals je weet in absolute zin onmogelijk. Het tegenovergestelde van alwil (al-Irādah), namelijk dwang (al-Karāhah), is dus in absolute zin onmogelijk voor Allāh.

[62] Hiermee wordt tot verschijning komen bedoeld, namelijk tot bestaan komen [middels het creëren door Allāh, die geen deelgenoot kent hierin].

[63] Waarvan niemand het aantal kent dan alleen Allāh, de verhevene.

[64] Zijn almacht beslaat het vergankelijke. De almacht en alwil van Allāh zal hierom nimmer de Wādjib beslaan, noch het absolute onmogelijke (Muḥālāt). [Dit is in absolute zin onmogelijk en zal dus nooit mogelijk zijn] vanuit de Azal (beginloosheid) tot aan de Abad (eindeloosheid). Dit is omdat anders de werkelijkheden veranderen, of omdat het verkregene dan nogmaals verkregen wordt. [Met andere woorden dient u te begrijpen dat de almacht van Allāh op zulke dingen vatbaar is die in potentie* kunnen bestaan: schepping.

Het wezen van Allāh en zijn eigenschappen zijn Wādjib, namelijk ze kunnen nimmer veranderen en zijn daar ook niet vatbaar voor. Een verandering duidt op een vergankelijkheid, verbetering of verslechting en dus afhankelijkheid. Allāh is hier in absolute zin rein van, daar hij absolute perfectie en alleen voortreffelijkheden kent. Zou hij of zouden zijn eigenschappen zelf onderworpen zijn aan Zijn alwil of almacht, dan zou dat betekenen dat zijn wezen en eigenschappen kunnen veranderen. Hij zou dan afhankelijk zijn van een andere entiteit die macht over hem heeft en hem verandert. Dit

In het hiervoor beschrevene [namelijk het scheppen en vernietigen] is er [in absolute zin] geen deelgenoot;[65]

---

leidt dan tot de conclusie dat wat als God werd aangezien in werkelijkheid niet voldoet aan de definitie van een godheid.

Het absolute onmogelijke (Muḥāl): die zaken die in absolute zin niet kunnen bestaan, zoals een tweede god. Zou dit mogelijk zijn, dan is het niet meer absoluut onmogelijk. Zoals eerder uitgelegd, zijn alleen zaken die mogelijk zijn onderwerp van de almacht en alwil van Allāh. Zou het creëren van een tweede god onder de almacht en alwil vallen, dan betekent het dat er een tweede god *kan* bestaan. Dit zit vol tegenstrijdigheden omdat God niet geschapen kan worden en dus ook niet onder de almacht en alwil kan vallen. Daarnaast kan God niet veranderen omdat verandering op imperfectie duidt of het verlaten van imperfectie voor een betere toestand. De eindconclusie is dat het stellen van het absolute *on*mogelijke onder de almacht en alwil van Allāh, is in feite het stellen dat deze *wel* mogelijk is, wat een complete tegenstelling is. Dit is wat er bedoeld wordt met *het veranderen van werkelijkheden*.

Wat betreft het *verkrijgen van het al verkregene*, wordt hiermee fictief bedoeld: het stellen dat het absolute bestaan van Allāh onder de almacht en alwil valt met als doel het te laten bestaan, terwijl het absolute bestaan feitelijk bestaat. Of om het absolute onmogelijke niet te laten bestaan, terwijl dit feitelijk niet bestaat. Dit is vanuit meerdere redenen een incorrecte stelling en klopt van geen kant. Voor meer uitleg verwijs ik u graag naar: *Bādjūriyys Risālah fi ᶜIlm al-Tawḥīd,* uitgegeven door Qur'ān-instituut al-Ḥusayn. Myk]

Zou Allāh niet almachtig zijn geweest, dan zou Hij incapabel zijn geweest. Er zou dan niets van zijn creatie tot stand gekomen zijn. Deze theorie is overduidelijk incorrect. De conclusie is dan ook dat incapabiliteit in absolute zin onmogelijk is voor Allāh ﷻ.

[65] Onze macht kent derhalve geen [scheppend] effect (Ta'-thiēr) op iets. Sterker nog, onze vrijwillige handelingen en zelfs ruststanden zijn allen de creatie van Allāh ﷻ, zoals onze macht (Qudrah) ook

Samiēᶜ: Hij is de alhorende van al datgene wat bestaat;
Mubṣir: Hij is de alziende [van al datgene wat bestaat];[66]

---

een schepsel is van Allāh. Echter, omdat onze macht [met de vrije wil] ter stonde is met het creëren van onze handelingen door Allāh ﷻ, worden deze handelingen aan ons toegeschreven. En het is vanwege het klaarblijkelijke waar wij verantwoording voor moeten afleggen. Het toekennen van zegening of bestraffing berust op deze verwantschap in moment. [Omdat onze vrije wil, ons in-staat-zijn-om-iets-te-doen en het beschikken over de middelen om iets te verrichten rekenschap van ons vraagt. Myk].

Er is dus geen [scheppend] effect van vuur om te branden, noch in voedsel om honger te stillen, noch in kleding om iets te bedekken, noch in een mes om te snijden. [Zij kennen geen scheppende macht om iets te aan te richten,] niet in wezen, noch middels een kracht die in hen geplaatst zou zijn door Allāh [waarmee zij dan scheppen of effectueren]. Dat vuur verbrandt etc. is slechts iets wat dagelijks wordt ervaren of als een gewoonte wordt gezien. In realiteit is het niet plaatsvinden daarvan gewoon mogelijk, [zoals dat het geval was bij onze Profeet Ibrāhīm: *„O vuur wees koel en vredig voor Ibrāhīm."* (21:69)]

[66] Dit is aansluitend op alhorend (Samiēᶜ). Allāh ﷻ ziet in absolute zin al hetgeen bestaat. [Allāh ziet dus zijn eigen wezen en eigenschappen en hoort zijn alspraak omdat deze bestaan, zoals dat Hem betaamt. Myk] […]

Het bewijs dat Allāh ﷻ geattribueerd is met algehoor (al-Samᶜ) en alzicht (al-Baṣar) is de vermelding: *„en Hij is de alhorende, de alziende"* (42:11). En indien hij niet geattribueerd zou zijn met algehoor en alzicht, hij dan geattribueerd zou zijn met doofheid en blindheid. Het laatste is in absolute zin onmogelijk daar dit zou betekenen dat hij afhankelijk en vergankelijk zou zijn, terwijl Allāh ﷻ de absolute onafhankelijke en de onvergankelijke is. [Daarnaast kent Allāh alleen voortreffelijkheden en geen defecten.]

Mutakallim: Hij is de alsprekende met zo’n spraak die geen begin of einde kent, welke rein is van geluid of letters [of sporen daarvan].[67]

---

[67] Zijn alspraak is geattribueerd aan zijn Wezen en niet aan iets anders, omdat hiermee de Goddelijke alspraak wordt bedoeld (al-Kalām al-Nafsiyy). Dit wordt bewezen middels het volgende vers: *„En Allāh sprak tot Mūsā met werkelijke spraak”* (4:164). Allāh sprak tot Mūsā zonder letters of geluid; Hij schiep in Mūsā de herkenning om te begrijpen dat Degene die tot hem sprak Allāh ﷻ was. Deze alspraak was niet in een richting, daar Allāh [en Zijn eigenschappen] rein zijn van vergankelijke symptomen.

Het andere bewijs voor Zijn alsprekend-zijn: als Allāh ﷻ niet alsprekend was, dan zou hij *niet*-sprekend (Abkam) zijn, wat een defect is en in absolute zin onmogelijk voor hem. Verheven is hij hiervan.

Weet o lezer, dat het verplicht is voor een Mukallaf (islamitisch belaste persoon) om te geloven dat het toegestaan is in het recht van een godheid om het mogelijke (al-Mumkināt) tot stand te brengen (scheppen) en nalaten. [Hier is een stuk weggelaten vanwege de moeilijkheidsgraad daarvan. Geïnteresseerden kunnen het onderwerp over *Takwiēn* in de hogere boeken van ʿIlm al-Kalām terugvinden.]

Het is niet verplicht voor Allāh om datgene te doen wat voor de schepping profijt heeft (al-Ṣalāḥ) of datgene wat het meest profijtgevend is voor hen (al-Aṣlaḥ). Het argument hiervoor is het bestaan van rampen, zelfs voor kinderen en vogels. […] Dit is hetgeen wat de sheikh (Aḥmad al-Dardeer) heeft vermeld in zijn Sharḥ al-Kharīdah, hij wiens hart was geopend door Allāh.

[PROFEETSCHAP & SAMᶜIYYĀT[68]]

Vereist in het recht van de Profeten ﻋﻠﻴﻬﻢ السلام is onfeilbaarheid.[69] Er zal daarom van hen nimmer iets geschieden dat tegen de geboden en verboden van Allāh is;[70] dit is ook het geval bij de engelen.[71]

---

[68] Hiermee worden die zaken bedoeld die rationeel mogelijk zijn, maar slechts geaccepteerd worden vanwege de berichtgeving van de geliefde Profeet ﷺ. Myk

[69] Het is vereist voor een Mukallaf dat hij gelooft dat de Profeten (en gezanten) onfeilbaar zijn. Al-ᶜIṣmah (onfeilbaarheid) is de bescherming [tegen het plegen van zondes]. Allāh ﷻ heeft hen beschermd, tot zelfs van het plegen van een kleine zonde*; zowel toen ze niet-volwassen waren als toen ze volwassen waren. Dit is hetgeen de sheikh heeft vermeld, hij die begunstigd was door onze Heer. [Voor de ontleding van deze geloofsovertuiging verwijs ik u graag naar het artikel: *De Profeten zijn rein van ongeloof en polytheïsme met een consensus*, uitgegeven door Qur'ān-instituut al-Ḥusayn. Myk]

[70] Er zullen daarom geen verboden daden (Ḥarām) door hen geschieden noch ongewenste daden (Makrūh).

[71] Het is verplicht voor ons om te geloven in de onfeilbaarheid (ᶜIṣmah) van de Engelen, [namelijk dat ze beschermd zijn tegen het plegen van ongehoorzaamheid]. Allāh ﷻ vermeldt: *„Zij zijn nimmer ongehoorzaam aan Allāh in hetgeen waartoe zij zijn geboden door Hem. Zij verrichten datgene waartoe zij zijn bevolen te doen."* (66:6)

Het is verplicht om in *algemene* zin te geloven in de engelen over wie we geen details kennen.

Het is verplicht om in bepaalde engelen *specifiek* te geloven, namelijk over wie we de details kennen. Zoals de engel Djiebriēl, de toevertrouwde met de goddelijke boodschap (Waḥy); Isrāfiēl de toevertrouwde met de hoorn (Ṣoēr); Miēkaā-iēl de toevertrouwde met regen, ᶜAzraā-iēl de toevertrouwde met het ontnemen van de zielen; Munkar en Nakiēr die belast zijn met de ondervraging in het graf;

In het recht van de Profeten is het vereist dat zij al datgeen overbrengen waarmee zij belast zijn door Allāh om over te brengen naar de schepping toe.[72]

Riḍwān de bewaker van het paradijs; Mālik de bewaker van de hel. Het is dus verplicht om deze engelen in specifiek te beamen.

Zo is het ook verplicht om in bepaalde engelen qua *soort* te geloven, zoals de dragers van de Troon (ᶜArsh), de helpers van onze meester ᶜAzraā-iēl, de engelen die belast zijn met de bescherming van de mens, kinderen, volwassenen en zelfs ongelovigen tegen de djinn (wezen gemaakt van vuur). Zo is het ook verplicht om te geloven in de engelen die belast zijn met het schrijven, namelijk zij die de goede en slechte [daden van de Mukallaf] opschrijven. Het is de gunst van Allāh ﷻ dat de engelen der goede daden, de engelen der slechte daden voor zes uur tegenhouden met schrijven, omdat het mogelijk is dat de dienaar berouw toont van zijn daad en derhalve niets daarvan opgeschreven zal worden. Wanneer de dienaar komt te sterven dan zetelen deze engelen rondom zijn graf en vragen Allāh om vergiffenis namens hem. Dit is wanneer het om een gelovige gaat.

Dit is hetgeen al-imām al-Dardeer in zijn uitleg heeft vermeld. Moge Allāh Zijn gunsten op hem vergroten.

[72] Wat betreft zaken waartoe de Profeten عليهم السلام bevolen zijn om niet over te brengen, deze zijn voor hen daarom niet toegestaan om over te brengen.

Hiertegen zijn de zaken waartoe zij de keuze hebben gekregen om over te brengen toegestaan voor hen om te verkondigen. Kort samengevat is de eerste soort dus verplicht voor hen om over te brengen, de tweede soort verboden voor hen om over te brengen en de derde soort toegestaan voor hen om over te brengen.

Het is verplicht om de profeten in het specifiek te beamen waarvan we details kennen, zoals het geloven in de leider der profeten, de grootste der profeten, onze meester Muḥammad[1] ﷺ, Ādam[2], Nūḥ[3], Idriēs[4], Hūd[5], Ṣāliḥ[6], al-Yasaᶜ[7], Zsul-Kifl[8], Ilyās[9], Yūnus[10] – hij

Hiermee worden de wetgeving en *overige zaken*[73] bedoeld, zoals de laatste dag[74] en wat er dan zal gebeuren; zoals de berechting[75],…

---

is Zsu al-Nūn, namelijk de persoon die verzwolgen was door een reusachtige vis -, Ayyūb[11], Ibrāhīm[12], Ismāᶜiēl[13], Isḥāq[14], Yaᶜqūb[15], Yūsuf[16], Lūṭ[17], Dāwūd[18], Sulaymān[19], Shuᶜayb[20], Mūsā[21], Hārūn[22], Zakariyyaā'[23], Yaḥyā[24] en ᶜĪsā[25] عليهم السلام.

Wat betreft de overige Profeten, dienen wij te geloven dat Allāh de openbaring (Waḥy) deed geschieden tot een x-aantal Profeten, waarvan niemand het exacte aantal kent dan alleen Allāh ﷻ, althans volgens het meest geprefereerde standpunt.

Het is verplicht voor ons om te geloven dat de meest verheven Profeet onze meester Muḥammad ﷺ is, en dat hij de laatste der Profeten is. Dit wordt ook wel aangeduid als de Khātam, namelijk het zegel der Profeten.

Het is ook verplicht om te geloven dat de geliefde Profeet ᶜĪsā عليه السلام in het einde der tijden *niet* met een andere wetgeving zal nederdalen, dan de wetgeving van de geliefde Profeet Muḥammad ﷺ. Sterker nog, hij zal oordelen volgens de wetten van onze meester Muḥammad ﷺ en zal een jurist van de hoogste orde zijn in deze wetgeving (Mudjtahid).

We dienen daarnaast te geloven dat Muḥammad ﷺ de gezonden gezant is voor de algehele creatie, de Arabieren, de niet-Arabieren, de mensheid en zelfs de djinn. Hiermee eindigt de uitleg. Moge Allāh ﷻ zich ontfermen over de auteur.

[73] Zaken die niet te maken hebben met de wetgeving.

[74] Namelijk de Dag der Opstanding. Allāh ﷻ zal de doden doen herleven nadat hij hun gescheiden deeltjes zal verzamelen; namelijk de deeltjes die vergaan waren. Allāh ﷻ zal hen daarna naar een stuk grond leiden dat geschapen is door Hem. Hierop zal de schepping wachten [op de berechting]. Dit is zoals de sheikh dat heeft vermeld.

[75] Allāh ﷻ zal zijn dienaar in privé berechten en dit zal de mildste vorm van berechting zijn. Hierbij zal geen van zijn slechte daden aan de overigen kenbaar gemaakt worden. Nadat Allāh ﷻ Zijn

dienaar op de hoogte heeft gesteld van al zijn slechte daden zal Hij verkondigen: *„Voorzeker vergeef ik je al je slechte daden."* Moge Allāh ﷻ al onze uitglijders vergeven.

En soms zal de berechting uitsluitend namens de engelen komen.

En soms van de engelen en van Allāh ﷻ. Dit zal gebeuren nadat de dienaren hun boeken [der daden] in ontvangst nemen in hun rechterhand, zoals dat het geval is bij de gelovigen, of in hun linkerhand, zoals bij de ongelovigen.

Er zal geen berechting plaatsvinden van de Profeten, noch van de engelen, noch van 70.000 die tot deze natie behoren en zij die hen volgden.

De meest verheven van deze natie [ná de Profeten en Gezanten, waaronder ook de gezanten onder de Engelen] is Abū Bakr al-Ṣiddīq ﵁. [Hij zal namelijk niet berecht worden.]

Ter verlichting voor deze natie, zullen zij als eerste berecht worden [terwijl de overige naties zullen moeten wachten]. Dit is wat de auteur heeft vermeld, moge Allāh ons profijt schenken middels hem.

…de bestraffing[76] [van het graf of in het vuur][77], de brug[78], de weegschaal[79], het paradijs[80], de hel[81],…

---

[76] Het is verplicht om te geloven in de bestraffing, namelijk dat Allāh ﷻ enkele zondaren zal bestraffen die niet vergeven zullen zijn. Het is ook verplicht om te geloven dat Hij *alle* ongelovigen zal bestraffen. [De bestraffing van de hel zal voor de ongelovige voor altijd zijn volgens de Ahl al-Sunnah; terwijl de bestraffing van een zondige moslim, ooit een keer zal eindigen, wanneer Allāh dat wil. De zondige moslim zal dus uiteindelijk het paradijs betreden, waarbij de vallei van de hel welke bestemd is voor uitsluitend de zondige moslims, uiteindelijk leeg zal komen te staan. Ter contrast, zal de hel die bestemd is voor de ongelovigen, altijd gevuld zijn daar de ongelovige voor altijd bestemd is in de hel te blijven.

Wat betreft de overleveringen die een leegstaande hel indiceren, dan is het antwoord daarop dat daar een specifieke hel mee wordt bedoeld welke bestemd is voor uitsluitend de gelovige zondaren. Nadat de gelovige zondaren hun straf uitgezeten hebben zal deze leegraken. Dergelijke Aḥādīth misplaatsen op de ongelovigen, namelijk dat zij uiteindelijk vergeven worden en de hemel binnen zullen treden en dat hun hel leegraakt, gaat geheel tegen de richtlijnen van de Ḥadīthwetenschap en credoleer in. Zo'n concept alsnog accepteren, is in feite stellen dat God zijn beloftes niet nakomt en dat Hij liegt, daar Hij beloofd heeft ongeloof en veelgoderij nimmer te vergeven. Daarnaast heeft God bericht dat de ongelovigen tot in de eeuwigheid zullen verblijven in de hel.

Wat betreft berichten die *lijken* te spreken over een tijdelijk verblijf in de hel door de ongelovigen, als *"zolang de hemelen en aarde bestaan"*, lichten grote theologen als Fakhr al-Dīn al-Rāziyy en menige overige juristen toe dat deze in de Arabische spraakkunst gebruikt worden om *eeuwigheid* aan te duiden en niet een conditioneel bestaan. Ook in het Nederlands kennen we dergelijke formuleringen: *"Ik zal dat pas doen wanneer pasen en pinksteren op één dag vallen!"*, om te benadrukken dat iemand dat nooit zal doen en dus niet dat hij het

wel doet wanneer pasen en pinksteren wel zouden samenvallen. Andere theologen lichten toe dat er met de *hemelen en aarde*, die van de hiernamaalse hemel bedoeld kunnen zijn, welke voor altijd zullen bestaan. Concluderend, zelfs bij een letterlijke invulling van "*zolang de hemelen en aarde bestaan*" is bewezen dat de hel voor de ongelovigen niet tijdelijk is. Myk]

[77] [Deze tekst stond niet vermeld in de brontekst maar wel als zodanig vermeld in de kantnoot geschreven door al-imām al-ᶜUqbāwiyy. Myk]

Of de bestraffing in beide [namelijk dat iemand de straf in het graf krijgt én ook in de hel]. De eindbestemming van alle gelovigen is het paradijs en de eindplaats van de ongelovigen is het [eeuwige] hellevuur.

Zo is het ook verplicht om te geloven in de beloning van het graf en of de bestraffing in het graf. Het is ook verplicht om te geloven dat ondanks een overledene niet begraven is, hij de beloning of bestraffing ervaart op de ziel én het lichaam, zelfs als het lichaam ontbonden is. De almachtige Allāh is zeer zeker machtig inzake het belonen of bestraffen op (on)eindigbare deeltjes.

Het is ook verplicht om te geloven in de drukking door het graf; bij de gelovigen met liefde, en bij de ongelovige met veel pijn en leed.

Het is ook verplicht om te geloven in de ondervraging door twee engelen in het graf [namelijk daar waar het lichaam zal zijn]. Deze vragen zullen niet gesteld worden aan: de engelen, de profeten, de waarheidsgetrouwen (al-Ṣiddiqiēn), de martelaren, de persoon die met regelmaat de Surah Tabārak (al-Mulk) las, zo ook iemand die *tijdens* zijn [fatale] ziekte drie keer de Sūrah al-Ikhlāṣ las, iemand die getroffen was door een epidemie [van een djinn], iemand die ten tijde van een epidemie overleed, zelfs als hij er niet door getroffen was, de persoon die zijn verstand kwijt raakte, de naïeve [die goedgezind is, zich van geen kwaad bewust is en niets van de wereld afweet], ook hij die op vrijdag of op donderdagnacht overleed.

Al-imām al-Suyūṭiyy benadrukt dat de djinn ook ondervraagd wordt; daarentegen kinderen niet [volgens een geprefereerde opinie. Al-imām al-Qurṭubiyy benadrukt het tegenovergestelde, namelijk dat kinderen wel ondervraagd zullen worden, zich baserende op een Ḥadīth waarin de geliefde Profeet ﷺ de ondervraging van zijn overleden zoon Ibrāhiēm bevestigde. De Ḥadīth is echter zwak.]

[78] Het is verplicht om te geloven in de brug. Deze is gespannen over de buitenkant van de hel. Niemand kent de werkelijkheid daarvan dan alleen Allāh ﷻ. Volgens de geprefereerde uitspraak bevindt de brug zich tussen de wachtplaats (al-Mawqif) en het paradijs, omdat de hel zich daartussenin bevindt. Hierover zullen allen van begin [der creatie] tot einde over moeten passeren, tot zelfs de Profeten عليهم السلام. De ongelovigen zullen zich aan het begin van deze brug voortbewegen, maar de engelen zullen hen daar van afgooien, rechtstreeks de hel in. Dit is vanwege het niet kunnen beantwoorden van de vragen inzake het geloof in Allāh ﷻ en zijn Profeten.

Deze brug zal voor de mensen breed of smal zijn afhankelijk van hun daden op de wereld. Ze zullen de brug verschillend passeren, enkelen met de snelheid van een bliksemschicht, waarbij het snelst binnen een oogwenk is zoals dat het geval zal zijn bij onze sheikh de auteur, met de wil van God de verhevene. Dit is vanwege de bezigheden waar Allāh ﷻ hem mee begunstigde waardoor de sheikh de Heer tevreden stelde; en de snelheid waarmee de sheikh zich afwendde van zaken die de Heer ﷻ ontevreden stelde. Enkelen van de mensen zullen de brug passeren met de snelheid van een snel paard en anderen minder dan dat. Anderen zullen daar van af vallen in de hel en er daarna weer uitkomen, zoals bepaalde gelovigen voor wie Allāh de bestraffing wenst.

Het vertrouwde standpunt is dat de brug nu aanwezig is.

[79] Welke zich voor de brug bevindt en de vorm heeft zoals de [oude] weegschalen op aarde. Niemand kent de werkelijkheid ervan dan alleen Allāh ﷻ. Het betreft één weegschaal voor alle naties. De goede daden van een persoon zullen de vorm aannemen van een

mooie lichtgevende verschijning, in het plateu rechts van de Troon. Hiertegen zullen de slechte daden de vorm aannemen van een slechte, duistere verschijning, in het plateau links van de Troon, richting de hel.

Er wordt ook gezegd dat [i.p.v. verschijningsvormen] boeken worden gewogen. Er zal daar ook een perkament zijn waarmee het verschil van het gewogene bekend zal worden gemaakt. Dit is hetgeen de auteur heeft vermeld in zijn uitleg. Moge Allāh tevreden zijn met hem en met ons.

80 Het is verplicht om te geloven in het paradijs. Het is de bestemming van beloning, namelijk de beloning van goede daden. Het paradijs is wat Allāh schenkt uit genade en vrijgevigheid, zoals dat zegeningen geschonken worden slechts uit zijn genade is. Het paradijs en hetgeen Allāh schenkt, is door niemand gekend dan alleen Hem.

Het paradijs betreft er zeven niveaus. Op volgorde van meest verheven volgens wat Ibn ᶜAbbās heeft overgeleverd: al-Firdaws[1], Djannah al-Ma'wā[2], Djannah al-Khuld[3], Djannah al-Naᶜiēm[4], Djannah ᶜAdn[5] (hof van Eden), Dār al-Salām[6] en Dār al-Djalāl[7].

Het paradijs is reeds aanwezig. Van daar daalde de Profeet Ādam neder ﷺ, zodat zijn voortreffelijkheden vervolmaakt zouden worden. Moge Allāh ons met de auteur en geliefden al-Firdaws doen binnentreden zonder de bestraffing daar vooraf te ondergaan.

81 De hel is reeds aanwezig en kent zeven verdiepingen waarvan de hoogste Djahannam[1] is. Djahannam is bestemd voor de zondige gelovige. Deze zal daarna leeglopen omdat de gelovige daar niet voor altijd zal verblijven. Hierna is er [op volgorde van hoog naar laag] Laẓā[2], al-Ḥuṭamah[3], al-Saᶜiēr[4], Saqar[5], al-Djaḥiēm[6] en al-Hāwiyah[7].

Moge Allāh ons ertegen beschermen en ons weghouden van zaken die een reden vormen tot de hel.

…de al-ᶜArsh[82] (Troon), de al-Kursiyy[83]. [Ook moet geloofd worden in] de hemelse boeken[84] [van Allāh],…

---

[82] Ook is het vereist om te geloven in de Troon (ᶜArsh) welke een reusachtige gestalte is, geschapen door Allāh. Deze bevindt zich boven de zeven hemelen. De hemelen en aarden zijn als een korreltje in een veld [in vergelijkenis met de Troon].

[83] Welke een gigantische schepsel is onder de ᶜArsh. Niemand kent de werkelijkheid ervan dan alleen Allāh de verhevene. [Volgens wat zeer bekend is, verschilt de al-ᶜArsh van de al-Kursiyy. Volgens al-Ḥasan betreffen het één en dezelfde ding.]

[84] Ook is het vereist om te geloven in de hemelse boeken. [De exegeet sh. Muṣṭafā al-ᶜUqbāwiyy vermeldt: „Wie dan ook een der boeken ontkent welke gekend zijn met Ḍarūrah, namelijk welke gekend zijn door de geleerden en het algemene volk, begaat ongeloof. Wat betreft de boeken die niet gekend zijn met Ḍarūrah, dan is de ontkenner daarvan geen ongelovige, maar hij dient daarover onderwezen te worden. Het is dus vereist om specifiek te geloven in de vier (4) boeken, in de perkamenten van Ibrāhīm en Mūsā, en het is vereist om in algemene zin te geloven in de overige boeken en/of perkamenten."

[De Qur'ān is in de tijd van de nobele Profeet ﷺ al opgeschreven geweest en middels de consensus van *alle* nobele metgezellen bewaakt gebleven qua schrift. Deze is vervolgens middels massatransmissie overgebracht aan de generaties daarna. Vervalsing daarvan is onmogelijk daar het een unieke compositie en spraakkunst kent wat van God afkomstig is. Daarnaast is het een wonder dat honderdduizenden het letter voor letter uit het hoofd kennen. Het is niet na te bootsen laat staan te vervalsen zonder dat het opgemerkt wordt. Myk]

…de Profeten[85] en in wat zij [verrichtten en] ondervonden[86] van hun naties, [ook moet geloofd worden in de berichtgeving over] de hoeri´s[87], de hemelse jonge dienaren[88], de vrienden van Allāh[89],…

---

[85] Wij geloven in alle Profeten en ontkennen het profeetschap niet voor enkelen onder hen. Het biedt iemand geen voordeel wanneer hij het profeetschap voor een Profeet bevestigt maar voor een andere Profeet het profeetschap ontkent. Sterker nog, zo een persoon is een ongelovige.

[86] Namelijk de folteringen die zij ondergingen en de wonderen die zij toonden toen zij de boodschap der monotheïsme overbrachten.

Onder de zaken die verplicht zijn om in te geloven, is dat onze Profeet [Muḥammad] ﷺ een vijver is geschonken. [Wie dit ontkent begaat geen ongeloof maar dwaling. Myk] Over deze vijver heeft de geliefde Profeet vermeld: *„Mijn vijver kent een afstand van een maand en zijn hoeken zijn gelijk (namelijk rechte hoeken van 90°), zijn water is witter dan melk en geur welriekender dan muskus, zij kent meer schalen dan sterren aan de hemel, wie er één keer van drinkt zal nimmer dorst lijden."*

Voor elke Profeet is er een vijver, op Profeet Ṣāliḥ عليه السلام na, omdat zijn vijver de uier van zijn kamelin is. [De hoeveelheid melk die ze gaf voldeed voor een hele stam. Myk]

[87] Het is ook verplicht om te geloven in de hoeri's (al-Ḥoēr al-ᶜIēn), welke vrouwen zijn geschapen door Allāh voor in het paradijs. Elk van hen zal 70 kledingstukken dragen; ondanks dat zal het licht van haar scheenbeen erdoorheen schijnen.

[88] Vereist om in te geloven is dat er jonge dienaren [in het paradijs] zullen zijn. Allāh schiep hen in de vorm van jonge jongens, zoals die van de wereld. Ze zijn bijzonder knap, die bij het waarnemen daarvan voor geluk en blijdschap zorgen. Het hart zal nimmer naar een van hen verlangen in het onzedelijke (homoseksualiteit) omdat zoiets bij God verdoemd is. Dit zal derhalve nimmer het hart van een paradijsbewoner binnentreden.

…de reis[90] van de Profeet ﷺ van Makkah al-Mukarramah tot aan Bayt al-Maqdis, de hemelreis[91], dat de martelaren levend zijn[92] bij hun Heer en voorziening krijgen. [Ook is het verplicht te geloven in de berichtgeving inzake] de bemiddeling[93] van onze Profeet Muḥammad ﷺ en in de tekenen van het laatste uur[94].

---

[89] Vereist om in te geloven is dat Allāh enkele van zijn dienaren tot geliefden (Awliyaā') heeft gemaakt. Zij zijn standvastig in het toekennen van wat tot het recht van Allāh en Zijn dienaren behoort. Dit doen zij conform hun vermogen. Zij kennen daarnaast wonderen (Karāmāt) die tegen de natuurwetten ingaan.

[90] Het is vereist om te geloven in de reis (Israā') die de geliefde Profeet ﷺ onderging vanaf de Masdjid al-Ḥarām (Kaʿbah) tot aan de Masdjid al-Aqsā (moskee in Jeruzalem). Het is ook verplicht om te geloven in hetgeen hij zag tijdens zijn reis.

[91] De reis met zijn heilige lichaam terwijl hij ﷺ wakker was.

[92] Zij ondervinden comfort middels hun zielen in het paradijs, in tegenstelling tot de overigen die het paradijs pas binnentreden op de dag der opstanding.

[93] Het is vereist om te geloven in de *grootste* bemiddeling (al-Shafāʿah al-ʿUẓmā) van onze Profeet Muḥammad ﷺ op de standplaats. Hij kent hiernaast andere bemiddelingen.

[94] Vereist om in te geloven zijn de tekenen van het laatste uur.

De eerste daarvan:

Namelijk het uitbreken van de al-Maseeḥ al-Dajjāl (antichrist). Hij is een mens, een ongelovige, die aanspraak zal maken op goddelijkheid. Hij zal de hele wereld rondgaan. Rein is Allāh van tekortkomingen, hij die laat geschieden in de schepping wat hij wenst.

[De antichrist zal zich bekend maken in het Oosten van Khorāsāṇ. Zijn naam zal Ṣāf zijn en bijnaam Abū Yūsuf (vader van Yūsuf). Hij zal van joodse afkomst zijn. Hij wordt al-Maseeḥ al-Dajjāl genoemd vanwege zijn defect aan één oog. Volgens een interpretatie kent hij slechts één oog. Een andere interpretatie is dat het lijkt alsof dat oog niet is geschapen. Een andere interpretatie is dat één oog ernstig

ontstoken is waardoor hij haast blind is. Tussen zijn ogen zal geschreven staan "Kāfir", wat door elke gelovige gelezen zal worden. In Muslim wordt er Marfūᶜan overgeleverd: *„De Dajjāl zal eenogig zijn aan zijn linkeroog."* Er wordt ook gezegd dat hij eenogig is aan zijn rechteroog en dat hij daarnaast veel haren zal hebben. Ook wordt er gezegd dat hij het paradijs en het vuur bij zich zal hebben waar hij ook naartoe zal gaan. Zo zullen er ook rivieren met hem zijn, hij zal de hemel de opdracht geven waarop het zal regenen, hij zal de grond bevelen waarop hij gewassen zal doen groeien, hij zal de grond bevelen waarop deze zijn schatten zal tonen. De antichrist (Dajjāl) zal een eenogige ezel hebben; tussen zijn oren zal een afstand van 40 onderarmen zijn en tussen zijn voetstap zal een afstand van een mijl zijn.

[Wat betreft zijn eenogige ezel, lange oren en grote stap, kan dit figuurlijk zijn en uitgelegd worden met een vliegtuigcockpit, haar vleugels en de enorme snelheid daarvan of lengte van het vliegtuig. En Allāh weet het het best. Myk]

Het tweede onder de tekenen van het laatste uur:

Het nederdalen van al-Maseeḥ ᶜĪsā b. Maryam (Jezus zoon van Maria) عليه السلام [uit de hemel]. Hij zal de antichrist doden.

Het derde teken:

Het uitbreken van Yājūj en Mājuj (Gog en Magog). Het zijn twee stammen uit de nakomelingen van Yāfath b. Nūḥ. Zij zullen de wereld rondgaan wanneer de Profeet ᶜĪsā عليه السلام en de natie van onze leider Muḥammad صلى الله عليه وسلم zich op de bergtoppen [van de berg Ṭoēr] zullen bevinden. Zij zullen daarvandaan Allāh vragen om Yājūj en Mājuj te vernietigen waardoor zij allen zullen sterven. Hierna zullen de Profeet ᶜĪsā عليه السلام en zijn companen van de berg afdalen.

Het vierde teken:

Het uitbreken van het beest (al-Daābbah), dat tot de mensen zal spreken en de valse godsdiensten zal refuteren, op de juiste religie na. Zijn hoofd zal oprijzen uit Ṣafā, terwijl de geliefde Profeet ᶜĪsā عليه السلام de Ṭawāf om de Kaᶜbah aan het verrichten zal zijn. Het zal voor drie

[Ook moet geloofd worden dat het tonen van] nieuw berouw bij zondes[95] [door Allāh geaccepteerd wordt] en het is verplicht dat we tevreden zijn met het lot[96] (al-Qaḍaā' en al-Qadar).

---

dagen snellen met de snelheid van een rennend paard en dat terwijl er maar één derde van het lichaam nog niet uitgekomen zal zijn. Het beest kent vier (4) poten, een vacht en veren.

Het vijfde teken:

Het opkomen van de zon vanuit het Westen, voor de duur van drie dagen of één dag en het ondergaan in het Oosten. Of hij zal opkomen tot aan het midden van de hemel maar terugkeren en ondergaan in het Westen. De zon zal hierna weer als normaal opkomen vanuit het Oosten.

[95] Omdat Allāh ﷻ het berouw accepteert van hen die [oprecht] berouw tonen. Het vernieuwen van de Tawbah is voor de satan het ergste van alles, omdat hij alles van zijn goede daden kwijtraakte vanwege hetgeen hij beging jegens de mensheid. Het wanhopen inzake de genade van Allāh is een groot vergrijp, zelfs als iemand veel zondes heeft. [Allāh ﷻ geeft aan: *„O mijn dienaren, die jegens jullie eigen zielen hebben gezondigd, wanhoop omtrent de genade van Allāh niet! Allāh vergeeft alle zondes omdat Hij de meest vergevensgezinde en de meest genadevolle is."* (39:53)]

Iemand zal geen ongelovige worden wanneer hij zondes begaat, in tegenstelling tot de opinie van hen die buiten de Ahl al-Sunnah vallen.

[96] Van de zaken die vereist zijn, is dat we tevreden zijn met het lot. [Namelijk in alle zaken die geschieden. Het goede en het slechte komt van Allāh ﷻ in de zin dat Hij het met zijn wijsheid laat plaatsvinden. De vraag die gesteld kan worden is hoe we tevreden kunnen zijn met de Kufr van de ongelovigen? Omdat tevreden zijn met Kufr ongeloof is?

Het antwoord hierop is dat er twee invalshoeken hierin zijn: Antwoord 1: Dat het een schepping is van God. In dit aspect zijn we tevreden met alles dat Allāh schept, wil en voorbestemd heeft. Zijn

wil dwong niemand tot het verrichten van wat iemand uit vrije wil deed. Antwoord 2: Dat het een gekozen handeling is van een ongelovige. Vanuit dit aspect kan een gelovige daar nimmer over tevreden zijn. Myk]

Het is passend om te eindigen middels datgene waarmee onze sheikh, de auteur van al-Kharīdah eindigde, als wijze van zegenverkrijging en in de hoop dat wij van de bron mogen drinken waar hij van dronk:

وَقُلْ بِذُلٍّ رَبِّ لَا تَقْطَعَنِّي عَنْكَ بِقَاطِعٍ وَّلَا تَحْرِمْنِي
مِنْ سِرِّكَ الْأَبْهَى الْمُزِيلِ لِلْعَمَى وَاخْتِمْ بِخَيْرٍ يَّا رَحِيمَ الرُّحَمَا

En zeg met uiterste nederigheid: „O mijn Heer sluit mij niet af
van U, met iets dat mij doet uitsluiten, noch ontzie mij
van het licht (kennis) welke blindheid (onwetendheid) doet vergaan
En laat ons met Īmān sterven, O zeer genadige onder de genadevollen.

Alle lof zij Allāh voor het afronden van dit werk en mogen de overcomplete vrede en zegeningen rusten op de Profeet, de Hāsjimiet, de zegel der profeten, op zijn nobele nakomelingen en nobele metgezellen. Moge Allāh tevreden zijn met hen en vanwege hen met ons; daarnaast moge de vrede rusten op de Profeten. En alle lof behoort toe aan de Heer der werelden.

Dit is hetgeen waar Allāh de compilator mee heeft begunstigd: de hopende op vergiffenis voor enige tekortkomingen, namelijk Muṣṭafā b. Aḥmad al-ᶜUqbāwiyy. Deze begunsting waarvan de smeekbede van de grote Quṭb, onze sheikh, mijn meester Aḥmad al-Dardeer de reden toe vormde. Moge Allāh de compilator doen sterven op Īmān en hem, zijn ouders en geliefden samen met de auteur doen opstaan onder de groep toebehorende aan de leider der scheppingen, vrede en zegeningen zij met hem en zijn volgelingen.

[SH. MUṢṬAFĀ B. AḤMAD AL-ᶜUQBĀWIYY]

العَقِيدَةُ التَّوْحِيدِيَّةُ

للإمام أحمد بن محمد الدَّرْدِير العَدَوِيّ المالكيّ الأزهريّ

يَجِبُ عَلَى الْمُكَلَّفِ مَعْرِفَةُ مَا يَجِبُ لِلَّهِ تَعَالَى وَلِأَنْبِيَائِهِ وَمَلَائِكَتِهِ الْكِرَامِ؛

فَيَجِبُ لِلَّهِ تَعَالَى عِشْرُونَ صِفَةً ، وَهِيَ : الْوُجُودُ ، وَالْقِدَمُ ، وَالْبَقَاءُ، وَالْمُخَالَفَةُ لِلْحَوَادِثِ ، وَالْقِيَامُ بِالنَّفْسِ ، وَالْوَحْدَانِيَّةُ ، وَالْحَيَاةُ، وَالْعِلْمُ ، وَالْإِرَادَةُ ، وَالْقُدْرَةُ ، وَالسَّمْعُ ، وَالْبَصَرُ ، وَالْكَلَامُ ، وَكَوْنُهُ تَعَالَى : حَيًّا ، وَعَلِيمًا ، وَمُرِيدًا ، وَقَادِرًا ، وَسَمِيعًا ، وَبَصِيرًا ، وَمُتَكَلِّمًا . فَهَذِهِ عِشْرُونَ صِفَةً ، الْأُولَى نَفْسِيَّةٌ ، وَالْخَمْسَةُ بَعْدَهَا سَلْبِيَّةٌ، وَالسَّبْعَةُ بَعْدَهَا صِفَاتُ مَعَانٍ ، وَالَّتِي بَعْدَهَا مَعْنَوِيَّةٌ؛ فَهُوَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: وَاجِبُ الْوُجُودِ ، قَدِيمٌ ، بَاقٍ ، مُخَالِفٌ فِي ذَاتِهِ لِجَمِيعِ الْخَلَائِقِ ، فَلَيْسَ بِجِسْمٍ ، وَلَا عَرَضٍ ، وَلَا يَتَّصِفُ بِالْمَكَانِ ، وَلَا بِالزَّمَانِ ، وَلَا بِالْيَمِينِ ، وَلَا بِالشِّمَالِ ، وَلَا بِالْخَلْفِ ، وَلَا بِالْأَمَامِ ، الْقَائِمُ بِنَفْسِهِ ، وَاحِدٌ فِي ذَاتِهِ وَصِفَاتِهِ وَأَفْعَالِهِ . حَيٌّ ، عَلِيمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ مَّا كَانَ ، وَمَا يَكُونُ ، وَمَا لَمْ يَكُنْ . مُرِيدًا لِّكُلِّ شَيْءٍ جَرَى وَبَرَزَ مِنَ الْعَوَالِمِ ، وَمَا لَمْ يَكُنْ مِنْهَا . قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مِنَ الْمُمْكِنَاتِ وَعَلَى إِعْدَامِهَا ، لَا يُشَارِكُهُ فِي ذَٰلِكَ مُشَارِكٌ . سَمِيعٌ لِّكُلِّ مَوْجُودٍ ، وَمُبْصِرٌ. مُتَكَلِّمٌ بِكَلَامٍ أَزَلِيٍّ مُنَزَّهٍ عَنِ الصَّوْتِ وَالْحَرْفِ.

وَيَجِبُ لِلْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ الْعِصْمَةُ ، فَلَا يَقَعُ مِنْهُمْ مُخَالَفَةٌ لِلَّهِ فِي أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ ، وَكَذَٰلِكَ الْمَلَائِكَةُ ؛

وَيَجِبُ لِلرُّسُلِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ تَبْلِيغُ مَا أُمِرُوا بِتَبْلِيغِهِ لِلْخَلْقِ مِنَ الْأَحْكَامِ وَغَيْرِهَا ، كَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا فِيهِ : مِنَ الْحِسَابِ ، وَالْعِقَابِ [إِمَّا فِي الْقَبْرِ أَوْ فِي النَّارِ] ، وَالصِّرَاطِ ، وَالْمِيزَانِ ، وَالْجَنَّةِ ، وَالنَّارِ ؛ وَبِالْعَرْشِ ، وَبِالْكُرْسِيِّ ، وَبِالْكُتُبِ السَّمَاوِيَّةِ وَالرُّسُلِ وَمَا وَقَعَ لَهُمْ مِنْ أُمَمِهِمْ ، وَبِالْحُورِ الْعِينِ وَالْوِلْدَانِ ، وَالْأَوْلِيَاءِ ، وَبِإِسْرَائِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَبِالْمِعْرَاجِ ، وَبِأَنَّ الشُّهَدَاءَ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ، وَبِشَفَاعَةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَبِعَلَامَاتِ السَّاعَةِ ، وَتَجْدِيدِ التَّوْبَةِ مِنَ الذُّنُوبِ ، وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ .

REEDS VERSCHENEN

Geloofsleer voor kinderen (ᶜAqiēdah niveau 1)

GELOOFSLEER voor kinderen

Sh. Naᶜeemuddīn al-Murādābādiyy

- ᶜAqiēdah speciaal geschreven voor kinderen of beginners;
- makkelijk en toegangkelijk;
- onderwerpen over goddelijkheid, profeetschap, Qiyāmah, de beoordeling, het paradijs en de hel, de kaliefen, imāmah en de Awliyaā'.
- Bestel via de website alhusayn.nl of via één van de verkooppunten.

Dardeers al-ᶜAqiēdah (ᶜAqiēdah niveau 2)

DARDEERS AL-AQIĒDAH
al-Tawḥīdiyyah
AHL AL-SUNNAH
AHMAD AL-DARDEER AL-MĀLIKIYY
(1127 - 1201 H.)

- Leer uw *verplichte* ᶜAqiēdah zonder te veel diepgang op makkelijk niveau!
- Geschreven door de grote Mālikiyy Mujaddid en Quṭb: sheikh Aḥmad al-Dardeer al-Azhari.
- Voorzien van uitleg van de Mālikiyy geleerde sh. Muṣṭafā al-ᶜUqbāwiyy al-Azhari.
- Met de Arabische tekst en Sanad.
- Bestel via de website alhusayn.nl of via één van de verkooppunten.

Risālah al-Bādjūriyy in *ᶜIlm al-Tawḥīd (ᶜAqiēdah niveau 3)*

BĀDJŪRIYYS RISĀLAH IN
ᶜIlm al-Tawḥīd
AHL AL-SUNNAH
IBRĀHĪM B. MUḤAMMAD AL-BĀDJŪRIYY
(1198 - 1277 H.)

- Leer uw *verplichte* ᶜAqiēdah in slechts 1 uur, gestructureerd!
- Geschreven door de sheikh Al Azhar al-imām al-Bādjūriyy.
- Met de Arabische tekst en NL vertaling onder elkaar.
- Voorzien van beknopte uitleg uit verscheidene uitleggen.
- Samen met het gedicht omtrent de namen der Profeten door sh. al-Ḍamanhūriyy.
- Uniek Nederlands ᶜAqiēdahgedicht.
- Bestel via de website alhusayn.nl of via één van de verkooppunten.

Bestellen en aanmelden voor nieuwsbrief

Deze boeken zijn te bestellen via: *www.alhusayn.nl* of via één van de verkooppunten (zie website). Wilt u op hoogte blijven van de nieuwe downloads Aqiēdahartikelen, gratis boeken, diensten en lessen? Meld u zich dan aan voor de nieuwsbrief via de website.

Wordt donateur en ontvang boeken gratis

Help ons met het uitbrengen van meer educatiemateriaal en applicaties door donateur te worden. We zullen deze bij uitgave voor onze kinderen beschikbaar stellen. Eénmalige donateurs ontvangen een boek naar keuze cadeau. Maandelijkse of kwartaal donateurs ontvangen alle nieuwe werken bij uitgave gratis thuis opgestuurd. Kunt u niet helpen, help ons dan met uw Duᶜaā'. Wordt donateur via de website *www.alhusayn.nl*. Stichting al-Husayn - NL52 ABNA 0248 1504 56 o.v.v. email en adres en boek naar keuze.

Het boek al-ᶜAqiēdah al-Tawḥīdiyyah is geschreven voor de beginner in de islamitische theologie. Het is geschreven door de fameuze theoloog, de jurist: sh. Aḥmad al-Dardeer al-Mālikiyy al-Azhari (1201 H.).

De brontekst geeft in zeer korte lijnen weer wat verplicht is voor elke moslim om in te geloven. Namelijk over wat er in het recht van een God vereist is, onmogelijk is en toegestaan is. Idem zo ook voor de Profeten ﷺ. Hiernaast vertelt de sheikh ook over die zaken waar de nobele Profeet ons over heeft bericht, zoals de wederkomst van de Profeet Jezus ﷺ, de komst van de antichrist, de graf, de dag der opstanding, de berechting, het paradijs, de hel en nog veel meer.

Op de brontekst is er een uitgebreide kantnoot geplaatst door de student van sh. Aḥmad al-Dardeer, namelijk sh. Muṣṭafā b. Aḥmad al-ᶜUqbāwiyy al-Mālikiyy (1221 H.). De sheikh geeft op korte en bondige wijze een verdieping op de tekst van sh. al-Dardeer, wat het geschikt maakt voor de gevorderde student.

Met de wil van Allāh ﷻ zult u na het lezen van dit bloemwerk in een mum van tijd onze Heer en meesters leren kennen.

De vertaling is gedaan door Mohamed Yaseen Khan al-Azhari een specialist op het gebied van ᶜIlm al-Kalām, Qirā-ah (10-stijlen Sughrā en Kubrā), Rasm, Ḥadīth en Uṣūl, Tafsīr, Fiqh en Uṣūl verworven aan de verscheidene universiteiten als Al-Azhar (Caïro) en Jamia Amdjadia al-Rizvia (India).

Al-Ḥusayn
QUR'ĀN-INSTITUUT
www.alhusayn.nl
alhusaynstudy
alhusaynpress
9 789082 766424 >